

7a *Assemblea Nacional euia*

29 i 30 d'octubre de 2016
Proposta de Documents
*de la **7a Assemblea d'EUiA***

www.euia.cat/7a · 7a@euia.cat

ÍNDEX

EIX 1: CONTEXT, BALANÇ I PROPOSTES ESTRATÈGIQUES PEL PROPER PERÍODE

- 1.1) Un canvi d'època emmarcat en la crisi global.
Què ha passat des de la 6a Assemblea fins a l'actualitat? ..... (pàg. 4).
- 1.1.1) Catalunya: crisi social, democràtica i de model d'Estat, lluita contra les retallades i obertura d'un procés polític per decidir el futur de Catalunya com a nació ..(pàg. 4).
- 1.1.2) Espanya: la legislatura antisocial i antidemocràtica del govern Rajoy, sota el dictat de la Troika..... (pàg. 11).
- 1.1.3) Europa: crisi i involució de la Unió Europea, en un món amb més conflictes i desigualtat global..... (pàg. 14).
- 1.2) Propostes estratègiques d'EUiA pel proper període..... (pàg. 15).
- 1.2.1) Un Projecte Constituent per a Catalunya, i una majoria de progrés per fer-lo realitat en benefici de les classes populars ..... (pàg. 15).
- 1.2.2) Cap a un nou espai polític transformador a Catalunya: balanç i reptes ..... (pàg. 17).
- 1.2.3) Una majoria de progrés a Espanya per un canvi social, democràtic, i des de la lliure decisió dels pobles..... (pàg. 19).
- 1.2.3.1) Processos constituents per superar el règim del 1978..... (pàg. 19).
- 1.2.3.2) Izquierda Unida, més moviment polític i social, i la seva confluència amb altres realitats polítiques de canvi i de l'esquerra transformadora ..... (pàg. 20).
- 1.2.4) Un canvi constituent de la Unió Europea i les seves institucions, en un món més igualitari, democràtic, solidari i en pau ..... (pàg. 21).

EIX 2: PROPOSTES PROGRAMÀTIQUES I PER A LA MOBILITZACIÓ SOCIAL

- 2.1) Un nou model productiu amb una economia al servei del bé comú ..... (pàg. 23).
- 2.2) Treball digne i per a tothom. Un nou model de relacions laborals per una societat més justa i democràtica ..... (pàg. 24).
- 2.3) Una fiscalitat justa i un nou model de finançament ..... (pàg. 26).
- 2.3.1) Redistribuir la riquesa i perseguir el frau fiscal..... (pàg. 27).
- 2.3.2) Un nou model de finançament. .... (pàg. 27).

2.4) Recuperem drets socials i serveis públics	(pàg. 28).
2.4.1) Per una salut pública, universal i de qualitat	(pàg. 29).
2.4.2) Per una educació pública, laica, inclusiva, en català i de qualitat	(pàg. 31).
2.4.3) Universitat i Recerca: un sistema d'ensenyament superior i de recerca públic, accessible, de qualitat i al servei de la societat	(pàg. 33).
2.4.4) En defensa del dret a un habitatge digne per a tothom	(pàg. 35).
2.4.5) Diversitat funcional i autonomia personal	(pàg. 37).
2.4.6) Reforçar un sistema públic de pensions dignes per a tothom.....	(pàg. 37).
2.5) Defensa dels drets civils i les llibertats democràtiques. No a la “Llei Mordassa” i al nou Codi Penal. Una justícia per a tothom, eficaç i moderna.....	(pàg. 38).
2.6) Una Administració Pública oberta i transparent al servei de la ciutadania. Lluita contra la corrupció	(pàg. 39).
2.7) Viure en igualtat. Feminisme i igualtat de gènere.....	(pàg. 41).
2.8) Per una societat lliure d'homofòbia i amb drets per a les persones LGTBI+.....	(pàg. 42).
2.9) Joves. Emancipació i autonomia personal	(pàg. 43).
2.10) Plena ciutadania i convivència intercultural	(pàg. 43).
2.11) Territori, sostenibilitat i medi ambient	(pàg. 44).
2.12) Defensa dels drets dels consumidors/es	(pàg. 46).
2.13) El municipalisme del canvi com a motor de la transformació social i de la defensa dels drets i serveis públics	(pàg. 47).
2.14) Per una societat del coneixement i la cultura	(pàg. 48).
2.15) Convivència en pau entre els pobles. Solidaritat	(pàg. 50).

EIX 3: PROPOSTES ORGANITZATIVES. QUINA EUiA VOLEM?

3.1) UNA EUiA CAP AL NOU ESPAI	(pàg. 52).
3.2) Construir moviment polític i social	(pàg. 54).
3.3) Adaptacions organitzatives	(pàg. 57).

EIX 1: CONTEXT, BALANÇ I PROPOSTES ESTRATÈGIQUES PEL PRÒPER PERÍODE

1.1) UN CANVI D'ÈPOCA EMMARCAT EN LA CRISI GLOBAL. QUÈ HA PASSAT DES DE LA 6a ASSEMBLEA FINS A L'ACTUALITAT?

1.1.1) Catalunya: crisi social, democràtica i de model d'Estat, lluita contra les retallades i obertura d'un procés polític per decidir el futur de Catalunya com a nació.

Catalunya ha viscut, de la 6a Assemblea ençà, enmig de la crisi social i democràtica global, afegint la crisi sobre el seu status polític com a nació. Al drama de l'atur i la precarietat, de les retallades socials i de serveis públics imposades per les polítiques d'austeritat, de la xacra de la corrupció sistèmica, se suma a Catalunya l'esgotament del model autonòmic que va desencadenar la sentència l'any 2010 del Tribunal Constitucional contra l'Estatut d'Autonomia de Catalunya del 2006.

Catalunya en situació d'emergència social i retallades, contestades per la mobilització social

El darrer període ha estat marcat, en el pla social i econòmic, per la continuïtat de la crisi entre les classes treballadores i populars. Només algunes dades per il·lustrar-ho: segons l'EPA, el primer trimestre de 2013 va marcar el màxim atur registrat a Catalunya en l'etapa democràtica, amb un 24,45%. Catalunya ha patit durant els últims 7 anys, segons el CGPJ, 68.274 desnonaments, el 15% del total dels desnonaments executats a tot l'Estat espanyol. Només el 2015 es van produir 15.557 desnonaments, és a dir, una mitjana de 43 desnonaments al dia. L'any 2014, segons dades de l'IDESCAT, un 26% de la població catalana estava en risc de caure en la pobresa o en l'exclusió social, i es calcula que més d'un 10% de la població catalana es troba afectada per la pobresa energètica, és a dir, sense recursos per poder mantenir els subministraments bàsics d'aigua, llum o gas. En el cas de la pobresa infantil, segons dades de l'IDESCAT de 2015, la pobresa i l'exclusió social en menors de 16 anys havia arribat fins el 28,8%.

Malgrat aquesta realitat, el govern conservador d'Artur Mas va seguir retallant drets i afavorint l'externalització de serveis públics, en la mateixa línia que el govern conservador de Rajoy i, tots dos, actuant sota el mandat de la Troika comunitària i les seves polítiques d'austeritat pressupostària.

Les entitats socials, les forces polítiques d'esquerres i la ciutadania organitzada de Catalunya s'han mobilitzat a fons contra aquestes polítiques conservadores: les mareas per defensar la sanitat pública i l'educació pública, el moviment universitari contra el 3+2, les plataformes de defensa del territori contra el 'fracking' o contra projectes com Eurovegas o BCN World, la marea pensionista en defensa dels drets de la gent gran, les accions de la PAH per aturar desnonaments o de l'APE per combatre la pobresa energètica, la PDE per defensar l'Ebre i una nova cultura de l'aigua, el sindicalisme de classe contra les reformes laborals i el treball precari, entre altres.

I a més de protestes, s'han fet propostes, s'han aportat solucions per defensar els drets i serveis públics, i per abordar aquesta situació d'emergència social, entre les quals podríem destacar la ILP en defensa de l'educació pública, la ILP per la Renda Garantida de Ciutadania (en

1 tramitació parlamentària), i la ILP de Mesures Urgents per fer front a l'Emergència Habitacional
 2 i a la Pobresa Energètica, aquesta darrera ja convertida en Llei pel Parlament de Catalunya, com
 3 a Llei 24/2015, del 29 de juliol, de mesures urgents per a afrontar l'emergència en l'àmbit de
 4 l'habitatge i la pobresa energètica. Una llei recorreguda pel PP al Tribunal Constitucional l'abril
 5 de 2016, en un clar recurs de classe en defensa dels interessos dels bancs i de les empreses
 6 subministradores. Hi ha una Catalunya que no es conforma amb aquesta realitat i que, al carrer
 7 i a les institucions, es mobilitza i fa propostes per un model social, econòmic i democràtic alter-
 8 natiu, i que el posa en pràctica a través de moltes iniciatives d'economia social i solidària, de
 9 cooperativisme o d'associacionisme comunitari.

11 **L'evidència de la corrupció sistèmica a Catalunya: el cas Pujol, i les seves derivades**

12
 13 Durant l'estiu de 2014, l'expresident de la Generalitat de Catalunya Jordi Pujol va revelar que havia
 14 evadit impostos en ocultar un patrimoni a l'estranger que, segons la seva versió, corresponia a
 15 una herència familiar no declarada. La investigació judicial, encara en curs, apunta a què l'origen
 16 d'aquest patrimoni i d'altres de la família Pujol podia provenir del finançament irregular de CDC.
 17 Això va ampliar la investigació a altres membres de la família Pujol, dels quals se sospita que van
 18 cobrar diners a canvi de concessions de contractes públics i altres operacions de tràfic d'influèn-
 19 cies que, a més, haurien estat fraudulentament fiscals. De fet, uns mesos abans del Cas Pujol, el
 20 Tribunal Superior de Justícia va imputar Oriol Pujol pel Cas ITV, on presumptament s'haurien co-
 21 brat comissions il·legals per afavorir determinats grups en la concessió dels centres d'Inspecció
 22 Tècnica de Vehicles. A això cal sumar-li tot el Cas Palau conegut el 2012, on a més del saqueig de
 23 la pròpia institució, hi ha indicis de finançament irregular de CDC en base a diverses operacions
 24 on estaven implicats, presumptament, Fèlix Millet i Jordi Montull. La corrupció també ha esquitxat
 25 el PSC, amb diversos casos relacionats amb el món local, com el cas Pretòria, el cas Mercuri o el
 26 cas Inipro. En aquests anys, s'ha evidenciat que les forces del bipartidisme a Catalunya han estat
 27 partícips de la corrupció sistèmica igual que les forces del bipartidisme a altres llocs de l'Estat es-
 28 panyol, amb els casos Bàrcenas, Gürtel, Púnica o els EREs d'Andalusia, per posar alguns exem-
 29 ples, i ha indignat i afectat la confiança de la ciutadania en les forces polítiques i les institucions al
 30 mateix nivell que a d'altres parts de l'Estat espanyol.

31
 32 La resposta política i institucional en la lluita contra la corrupció ha estat clarament insuficient,
 33 sobretot per part dels partits més afectats, malgrat, per exemple, d'alguns molt tímids avenços
 34 continguts a la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pú-
 35 blica i bon govern.

36
 37 Esquerra Unida i Alternativa vam fer una Conferència Política el 16 de Març de 2013 on vam
 38 aprovar un Codi Ètic per regular les conductes i bones pràctiques dels nostres càrrecs públics,
 39 i vam aprovar una Carta Financera que regulava els ingressos a percebre pels càrrecs polítics i
 40 institucionals de l'organització, fent públics i accessibles aquests dos documents.

41
 42 EUiA podem dir amb el cap ben alt que mai hem tingut cap imputat, investigat o condemnat per
 43 corrupció entre els nostres càrrecs públics i dirigents. Forma part de la identitat de l'esquerra
 44 que representem la tolerància zero cap a les conductes corruptes, i la denúncia dels corruptors,
 45 d'aquells que busquen corrompre la política en benefici propi o de tercers.

1 La manifestació de la Diada de 2012 i l'inici del "Procés"

2
3 Tot just començava el mandat de la 6a Assemblea d'EUiA quan al setembre de 2012 es va produir la
4 primera gran manifestació de la Diada, que podríem considerar un punt d'inici del que popularment
5 es coneix com "el Procés", encara que la manifestació del 10 de Juliol de 2010 ja va expressar el
6 trencament del pacte constitucional i estatutari entre Catalunya i Espanya provocat per la Sentència
7 del Tribunal Constitucional, i posteriorment s'havien fet centenars de consultes populars sobre la in-
8 dependència a molts municipis de Catalunya, organitzades per diferents entitats de la societat civil.

9
10 L'èxit de la manifestació de la Diada de 2012 va precipitar la convocatòria d'eleccions anticipades
11 pel 25 de Novembre de 2012 per part d'Artur Mas, que creia que podria treure més rèdits electo-
12 rals que ningú d'aquella mobilització social pel dret a decidir i per la independència, abandonant
13 els seus acords d'estabilitat parlamentària amb el PP i el *leit motiv* del Pacte Fiscal, i defensant
14 la creació d'un estat propi per a Catalunya, per primera vegada; ben al contrari, l'electorat va
15 castigar les polítiques antisocials i la corrupció de CiU, que va passar de 62 a 50 diputats, i va afa-
16 vorir a les opcions progressistes, on ERC va passar de 10 a 21, ICV-EUiA de 10 a 13, i la CUP va
17 irrompre al Parlament per primera vegada amb 3 escons. Al mateix temps, l'escenari català es va
18 començar a polaritzar en termes nacionals, pujant també el neocentralisme, passant el PP de 18 a
19 19 escons, i Ciutadans de 3 a 9 escons, en detriment d'un PSC que va passar de 28 a 20 escons.

20
21 El segon govern d'Artur Mas, amb un gabinet monocolor a proposta de CiU i amb el suport
22 parlamentari d'ERC amb un pacte de legislatura batejat com "Pacte per la Llibertat", va fer del
23 "Procés" el centre de l'agenda política catalana, utilitzant els mitjans de comunicació públics
24 per imposar diàriament aquest relat unívoc, acompanyat per les entitats socials sobiranistes,
25 ANC i Òmnium Cultural principalment, amb mobilitzacions socials massives com la Via Catala-
26 na a la Diada de 2013, i la "V baixa" a Barcelona a la Diada de 2014.

27
28 El 23 de gener de 2013 el Parlament de Catalunya va aprovar la Declaració de Sobirania i del
29 dret a decidir del poble de Catalunya, amb els 85 vots favorables de CiU, ERC, ICV-EUiA i la
30 CUP (1 favorable, 2 abstencions).

31
32 Es va crear el Pacte Nacional pel Dret a Decidir, el 26 de juny de 2013, a partir de 54 entitats pro-
33 motores de caràcter social, polític, cultural i institucional, que va rebre més de 1.600 adhesions
34 representatives del conjunt de la societat catalana favorable a aquesta reivindicació democràtica,
35 i el govern Mas va crear l'11 d'abril el Consell Assessor per a la Transició Nacional, que va elaborar
36 18 informes sobre els diferents aspectes del procés de transició cap a un estat independent.

37
38 Per aprofundir en aquest debat, EUiA vam celebrar una Conferència Política el 27 d'octubre de
39 2013, amb un document titulat "Un Projecte Constituent per a Catalunya", on es definia amb
40 més detall, en el marc dels acords de la 6a Assemblea, el procés constituent cap a un nou mo-
41 del social, democràtic i nacional, i s'introduïa un nou concepte que en part ho volia resumir: la
42 República Catalana lliurement federada a la resta de pobles de l'Estat espanyol.

43
44 Amb totes les dificultats de temps i de mètode que va tenir aquella Conferència Política per un
45 debat tan complex, cal reconèixer que EUiA vam fer una aportació qualitativa des de la cultura

1 federal a la definició d'un procés constituent en favor de les classes populars catalanes i en
 2 diàleg fraternal amb la resta de pobles d'Espanya, que li permetés encarar a l'ofensiva un debat
 3 públic sobre l'exercici del dret a decidir de Catalunya hegemonitzat gairebé de manera exclu-
 4 siva, d'una banda, per les postures independentistes, i d'altra, per postures involucionistes i
 5 recentralitzadores del propi sistema autonòmic.

6
 7 Així mateix, EUiA vam treballar per ampliar les aliances en favor de l'exercici del dret a decidir
 8 a Catalunya i fora de Catalunya. Vam aportar aquestes idees a la 10a Assemblea Federal d'Iz-
 9 quierda Unida, que van quedar recollides a la declaració política final de la mateixa, i les vam
 10 aportar als debats del 4art Congrés del Partit de l'Esquerra Europea celebrat a Madrid. Així com
 11 vam ser part de la redacció de la declaració conjunta d'IU, ICV i EUiA en favor del dret a decidir
 12 i d'un model federal d'Estat, del 29 de maig de 2013.

13 14 **La pregunta i la data de la consulta prevista pel 9 de Novembre de 2014**

15
 16 El 12 de desembre de 2013, Artur Mas i els grups parlamentaris de CiU, ERC, ICV-EUiA i la
 17 CUP anunciaven conjuntament un acord de data, el 9 de Novembre de 2014, i una proposta de
 18 pregunta per fer la consulta a la ciutadania catalana.

19
 20 La proposta de pregunta era composta, amb dues preguntes en arbre, una de les quals incloïa
 21 la independència, i la possibilitat de que hi haguessin almenys tres respostes (No, Sí-No, Sí-Sí),
 22 per satisfer diferents sensibilitats autonomistes, federalistes o independentistes. ICV-EUiA vam
 23 defensar sempre la necessitat d'una pregunta clara i inclusiva, que no fos únicament "Indepen-
 24 dència Sí o No", i finalment va sorgir aquesta fórmula complexa que feia consens de totes les
 25 forces polítiques i socials implicades sense exclusions.

26
 27 La consulta pactada havia de ser, en primer terme, en forma de referèndum celebrat a Catalu-
 28 nya per delegació de l'Estat, pel qual el Parlament de Catalunya va demanar al Congrés dels
 29 Diputats aquesta competència per la via de l'article 150.2 de la Constitució espanyola, la qual
 30 va ser denegada el 8 d'abril de 2014 amb 299 vots en contra (PP, PSOE, UPyD, UPN i Foro
 31 Asturias), 47 vots a favor (CiU, IU-ICV-EUiA-CHA, PNB, Amaiur, ERC, BNG, Nueva Canarias,
 32 Compromís i Geroa Bai) i una abstenció (Coalición Canaria).

33
 34 Aquesta negativa va comportar que la Generalitat de Catalunya convoqués la consulta el 27 de
 35 setembre de 2014, amb la mateixa data i pregunta, però en base a la llei de consultes no refe-
 36 rendàries, decisió que va ser recorreguda pel govern Rajoy davant el Tribunal Constitucional,
 37 que la va suspendre a tots els efectes. A pesar d'aquesta actitud de bloqueig antidemocràtic
 38 i d'amenaça constant del govern de l'Estat, el 14 d'octubre la Generalitat va decidir fer la pre-
 39 gunta pactada a la ciutadania a través d'un procés participatiu, que va ser novament suspès pel
 40 Tribunal Constitucional.

41 42 **El procés participatiu del 9 de Novembre de 2014**

43
 44 Malgrat tots aquests impediments i amenaces, el procés participatiu es va celebrar el 9 de No-
 45 vembre, amb una participació important si tenim en compte les condicions esmentades. Van

1 participar-hi 2.305.290 persones, de les quals 1.861.753 (80,76%) van expressar-se pel Sí-Sí,
2 232.194 (10,07%) pel Sí-No, 22.466 (0,97%) pel Sí-En blanc, 104.760 (4,54%) pel No, 12.986
3 (0,56%) en Blanc, i 71.131(3,09%) altres respostes.

4
5 Aquest procés participatiu va ser un gran acte de mobilització i d'afirmació democràtica en favor
6 de l'exercici del dret a decidir, amb una important participació de la societat civil organitzada,
7 que va assumir part del pes logístic i personal, amb l'acompanyament de diferents institucions
8 per accedir als espais i recursos necessaris.

9
10 Però, a parer d'EUiA, no es pot considerar que fos una consulta, perquè el procés no va ser
11 vàlid per extreure una conclusió democràtica al respecte. No va haver-hi campanya per a que
12 totes les opcions es poguessin explicar i fer un procés deliberatiu informat i lliure; no es va dis-
13 posar de cens per mesurar amb garanties la participació i la seguretat de la mateixa, i el propi
14 dispositiu i difusió estaven clarament en favor d'una opció determinada. Per tant, una gran part
15 de la població no es va sentir interpel·lada o va entendre que aquell procés no era vàlid.

16 17 **El post 9-N i les eleccions municipals del 24 de Maig**

18
19 Les forces independentistes no van fer aquesta lectura del procés participatiu, i van considerar que
20 el 9-N va ser una consulta, no la que es volia, però que el poble havia parlat; i en tot cas, el que calia
21 era una segona volta per validar democràticament el resultat favorable a la independència expressat
22 el 9-N. D'aquesta reflexió, de la precària situació del pacte de governabilitat entre CiU i ERC, i de la
23 pressió de les entitats sobiranistes per celebrar eleccions el més aviat possible per declarar la inde-
24 pendència, va sorgir l'acord del 14 de gener de 2015 per celebrar eleccions de caràcter plebiscitari
25 el 27 de Setembre, que a parer d'Artur Mas havien de fer-se amb una llista unitària transversal de
26 l'independentisme, que en aquell moment tant ERC com la CUP descartaven.

27
28 Tot aquest relat permanent de la política catalana al voltant del "Procés" i de les seves deriva-
29 des es va veure alterat pels resultats de les eleccions municipals del 24 de Maig de 2015, on
30 candidatures unitàries de les forces de canvi van capgirar l'agenda mediàtica cap a l'eix social,
31 democràtic i municipalista, sense renunciar al dret a decidir englobat en un discurs de caràcter
32 constituent i de ruptura democràtica. El triomf de Barcelona en Comú, d'Ahora Madrid, de les
33 Marees a Galícia, o de tantíssimes ciutats on es va acabar amb el bipartidisme com Cadis o
34 Saragossa, van tenir un impacte molt important a la política catalana, que també va viure altres
35 canvis a nivell local, com l'increment de representació de les CUP a les zones urbanes, que ERC
36 passés per davant del PSC en nombre de regidors i regidores a tota Catalunya, l'enfonsament
37 del PP, o la consolidació de Ciutadans a les àrees metropolitanes. CiU va perdre l'alcaldia de
38 Barcelona, el PP va perdre l'alcaldia de Badalona i, per contra, les forces de canvi i d'esquerres
39 guanyaven pes institucional a tots els àmbits locals i supralocals.

40
41 EUiA vam encertar quan vam apostar a fons per participar de les experiències de confluència
42 municipalista, amb totes les dificultats i particularitats de cadascuna; la més destacada, la de
43 Barcelona en Comú, amb la qual es va aconseguir guanyar l'alcaldia i mantenir la representació
44 institucional d'EUiA. Es van fer molts tipus de candidatures, gran part d'elles continuïtat de les
45 coalicions amb ICV o les EPM iniciades el 2003, altres amb diferents actors, però que van servir

1 a EUiA per mantenir globalment el nombre de regidors i regidores i les alcaldies del mandat
 2 2011-2015 (Altafulla, Montornès del Vallès i Olesa de Montserrat, participant del Bloc Olesà) i
 3 aconseguir-ne de noves, com l'alcaldia de Sentmenat, a més de que, per primera vegada, EUiA
 4 va assolir representació provincial al Ple de la Diputació de Barcelona.

6 **Les eleccions “de caràcter plebiscitari” del 27 de Setembre**

8 Aquest resultat de les eleccions municipals va inquietar al món sobiranista, especialment de CDC,
 9 i va alterar el ritme amb el que havien enfocat el 27-S, reforçant l'aposta plebiscitària per reprendre
 10 el control del relat, fent que tornés a girar únicament entorn del debat nacional. D'aquí va sorgir
 11 l'acord unitari de Junts pel Sí, que aplegava a CDC, ERC i independents en una sola llista inde-
 12 pendentista, mentre la CUP, que compartia el caràcter plebiscitari de les eleccions, pactava amb
 13 Junts pel Sí anar en solitari per disputar l'espai esquerrà a les noves candidatures confluents. Cal
 14 recordar el paper que l'ANC i Òmnium van jugar pressionant per mantenir la data de les eleccions,
 15 i que hi hagués una llista unitària que reforcés el caràcter plebiscitari de la convocatòria. Tot
 16 aquest procés de CDC va donar lloc a un altre fet històric: el trencament de la federació CiU des-
 17 prés de més de trenta anys, i que Unió es presentés en solitari i tingués una important escissió de
 18 quadres institucionals, que esdevindrien poc després la formació Demòcrates de Catalunya, que
 19 enquadrats en les llistes de Junts pel Sí van obtenir representació parlamentària, mentre UDC va
 20 quedar fora del Parlament i, posteriorment, fora de les Corts Generals.

22 Les eleccions del 27-S van quedar marcades com a plebiscitàries per les forces polítiques i
 23 socials independentistes, amb un acompanyament mediàtic sense precedents de mitjans púb-
 24 lics i privats afins a aquestes forces; les forces polítiques que no compartíem aquest relat no
 25 vam tenir la capacitat d'imposar una altra agenda mediàtica, i la campanya es va polaritzar als
 26 dos extrems del posicionament sobre la qüestió nacional catalana, amb dos clars guanyadors:
 27 Junts pel Sí, que va quedar com primera força amb 62 escons, i Ciutadans, que va quedar com
 28 segona força, passant de 9 a 25 escons.

30 La candidatura confluent Catalunya Sí Que Es Pot, on participavem EUiA, ICV, Podem i EQUO,
 31 va quedar en quart lloc, amb 11 escons, 2 menys que ICV-EUiA el 2012, malgrat haver obtingut
 32 més vots absoluts. Un resultat que, com ja vam analitzar en el seu moment, no va complir les
 33 expectatives que havien sorgit a les eleccions municipals, fruit de diversos factors adversos.
 34 Per una banda, les dificultats en la confecció de la candidatura, quan dos actors rellevants,
 35 Barcelona en Comú i Procés Constituent, van declinar participar-hi després d'haver estat a les
 36 converses inicials. D'altra banda, la impossibilitat de marcar l'agenda dels temes socials i de-
 37 mocràtics en campanya, quedant eclipsats pel debat nacional amb altres forces que tenien una
 38 estratègia frontista que els definia clarament en el marc plebiscitari, mentre Catalunya Sí Que Es
 39 Pot proposava punts de trobada entre diversos models de relació entre Catalunya i Espanya, i
 40 una solució democràtica, el referèndum, per abordar l'estatus definitiu.

42 Els resultats van donar la majoria absoluta en escons a les forces independentistes, però no
 43 majoria absoluta en vots, i a més, va deixar la CUP i els seus 10 escons com a grup parlamentari
 44 clau per la formació del govern. Per tant, els impulsors d'aquestes eleccions no havien guanyat
 45 en termes plebiscitaris, però tenien majoria suficient per fer un govern que portés a terme un

1 full de ruta independentista, si es posaven d'acord Junts pel Sí i la CUP, i així ho van voler ex-
2 pressar en una nova Declaració de Sobirania el 9 de Novembre de 2015, votada favorablement
3 pels grups parlamentaris de Junts pel Sí i la CUP (la resta de grups parlamentaris va votar-hi
4 en contra, per diferents raons) on s'afirmava que el 27 de Setembre s'havia donat un mandat
5 democràtic clar en favor de la independència, es declarava el Parlament sobirà per portar a Ca-
6 talunya a ser un estat independent en 18 mesos, i on només es reconeixia la legalitat emanada
7 del Parlament català. Com en altres ocasions, el govern Rajoy va impugnar aquesta declaració
8 davant el TC, que la va suspendre a tots els efectes.

10 **Les eleccions generals del 20-D a Catalunya: la victòria d'En Comú Podem**

12 El 20 de desembre es van celebrar les eleccions generals, amb la pèssima gestió de Rajoy de
13 la crisi social, democràtica i de model d'Estat, i amb un escenari completament obert per la
14 irrupció de nous actors polítics que podien desbancar al bipartidisme, tant per l'esquerra amb
15 Podemos i les confluències, com per la dreta, amb Ciutadans. A Catalunya, a més, estava el
16 debat obert de si les eleccions catalanes del 27-S donaven o no un mandat democràtic per ini-
17 ciar un procés cap a la independència, i de qui havia de ser President de la Generalitat, ja que
18 la CUP no acceptava la proposta de Junts pel Sí de que fos Artur Mas.

20 Aquesta vegada, la candidatura de confluència a Catalunya sí que va comptar amb la partici-
21 pació de tots els actors que es preveien: BComú, ICV, EUiA, Podem i EQUO, encapçalats per
22 l'historiador, activista i membre del grup promotor de Procés Constituent, Xavier Domènech,
23 en una candidatura que va rebre el nom d'En Comú Podem i que va guanyar les eleccions a
24 Catalunya, en vots i en escons, sent primera força a les províncies de Barcelona i Tarragona,
25 guanyant a les principals capitals de comarca i grans ciutats, assolint 12 escons al Congrés i 4
26 al Senat, en un resultat sense precedents per una força transformadora.

28 EUiA, malgrat les moltes dificultats fruit d'un procés negociador ple de mancances, vam encer-
29 tar políticament participant d'En Comú Podem, en els termes que l'afiliació d'EUiA va validar en
30 referèndum, no només perquè aquesta candidatura va guanyar les eleccions i EUiA va assolir
31 per primer cop 2 diputats al Congrés, sinó perquè la confluència va mostrar que era possible
32 guanyar al bipartidisme, i demostrava en la pràctica que la suma pot multiplicar.

34 **La retirada d'Artur Mas i la formació del govern de Carles Puigdemont**

36 Gairebé en temps de descompte, i per evitar unes noves eleccions, Artur Mas va renunciar a ser
37 el candidat de Junts pel Sí a presidir la Generalitat davant la negativa de la CUP a votar-lo, i va
38 proposar l'alcalde de Girona i diputat al Parlament, Carles Puigdemont, per ser el nou President,
39 rebent els vots favorables de Junts pel Sí i la CUP (5 a favor i 5 abstencions), i formant-se un
40 govern amb conselleries per membres de CDC, ERC i independents a proposta de Junts pel Sí,
41 mentre la CUP es comprometia a donar suport al Govern en funció d'un full de ruta que en 18
42 mesos portés Catalunya a declarar la independència.

44 Malgrat mostrar un tarannà diferent en molts àmbits respecte del govern Mas, CDC ha conti-
45 nuat imposant el seu criteri en temes com les subvencions a les escoles d'elit que segreguen

1 per sexe, la privatització de serveis sanitaris, o negant-se a que el Parlament tramiti la ILP en
 2 defensa de l'Educació pública. El govern Puigdemont continua amb un relat públic sobre la
 3 "desconnexió" respecte de l'Estat espanyol, però relativitzant el calendari d'aplicació i enviant
 4 senyals de voluntat d'acord institucional, al mateix temps que força el xoc en alguns àmbits
 5 amb el govern Rajoy, que respon amb immobilitisme i mesures reaccionàries que només retroa-
 6 limenten els sectors més radicalitzats de cada postura.

7
 8 El juny de 2016, Junts pel Sí va portar al Parlament de Catalunya un projecte de pressupostos,
 9 que no va rebre la confiança de la cambra per tirar endavant la seva tramitació, prorrogant-se
 10 els pressupostos en curs. El fet de que una de les esmenes a la totalitat fos de la CUP va portar
 11 al President Puigdemont a considerar que el pacte de les forces independentistes que el va in-
 12 vestir quedava trencat per la CUP i que, en funció d'aquesta majoria independentista insuficient
 13 per portar a terme el full de ruta acordat, se sotmetria al setembre a una qüestió de confiança
 14 que, en cas de no sortir endavant, obriria pas a unes noves eleccions al Parlament de Catalunya.

16 **Les eleccions generals del 26 de juny** 17 **a Catalunya: nova victòria d'En Comú Podem**

18
 19 La repetició electoral no va portar canvis significatius a Catalunya, sinó que va reforçar les ten-
 20 dències que ja havien aparegut el 20-D. En Comú Podem va tornar a ser la guanyadora de les
 21 eleccions, baixant lleugerament (un 0,20%) el seu percentatge de vot, però mantenint els 12
 22 diputats i diputades, i els 4 senadors i senadores. Cal valorar molt positivament aquest resultat,
 23 donats els atacs permanents de la resta de forces polítiques i de l'hostilitat d'una gran part dels
 24 mitjans de comunicació, públics i privats, contra En Comú Podem.

25
 26 Com a segona força es consolidava ERC, pujant lleugerament en vot i percentatge, mantenint
 27 els mateixos 9 escons al Congrés, però passant de 6 a 10 escons al Senat, que li treia a CDC,
 28 que mantenia els seus 8 escons al Congrés, però baixava a 2 escons al Senat, i continuava la
 29 seva davallada en vot i percentatge, augmentant la distància entre ERC i CDC. Per la seva part,
 30 el PSC es mantenia com a tercera força en vots, amb un lleuger repunt, però perdia l'escó al
 31 Congrés per Lleida, passant de 8 a 7 en favor del PP, que pujava en vot, percentatge i escons
 32 (de 5 a 6), deixant com a darrera força amb representació a Ciutadans, que mantenia els 5 es-
 33 cons al Congrés, malgrat perdre vots i percentatge de manera significativa.

35 **1.1.2) Espanya: la legislatura antisocial** 36 **i antidemocràtica del govern Rajoy, sota el dictat de la Troika**

37
 38 El govern del PP encapçalat per Mariano Rajoy ha utilitzat la majoria absoluta al Congrés i al
 39 Senat com una veritable piconadora de drets socials i llibertats democràtiques. Les reformes
 40 laborals han precaritzat encara més el mercat de treball i han atacat frontalment la negociació
 41 col·lectiva, sense que això ajudés a crear ocupació ni a animar la inversió empresarial, assolint
 42 en aquesta legislatura rècords en quant a atur registrat, com ja s'ha explicat abans.

43
 44 Les polítiques d'austeritat han degradat serveis bàsics com la Sanitat o l'Educació públiques,
 45 l'atenció a les persones en situació de dependència, o el fons de reserva de les pensions. La

1 “Llei Mordassa” ha restringit els drets de manifestació i de lliure expressió de la ciutadania per
2 a callar les protestes i la dissidència amb el discurs oficial del govern de Rajoy. La LRSAL ha
3 donat un fort cop a l'autonomia local i ha tret instruments als ajuntaments per fer polítiques
4 socials. I l'actitud recentralitzadora i espanyolista del PP s'ha expressat en la llei Wert d'Educa-
5 ció, o en els constants recursos del govern al TC en contra de les decisions de la Generalitat i
6 el Parlament de Catalunya, a més de ser completament hostil al clam per poder exercir el dret
7 a decidir que existeix a Catalunya. En definitiva, estem davant del govern més antisocial i més
8 antidemocràtic des de la recuperació de les llibertats democràtiques, que no ha tingut cap es-
9 crúpul en manipular les institucions contra els adversaris polítics, sigui la justícia o siguin els
10 propis cossos i forces de seguretat, com apunten diverses investigacions que, presumptament,
11 impliquen al ministre Fernández Díaz en aquest tipus de comportaments.

12
13 L'obsessió del govern Rajoy pel control pressupostari de la despesa esdevé inacció davant d'un
14 altre gran problema a Espanya: el frau fiscal, que suposa 80.000 milions d'euros anuals menys
15 d'ingressos a les arques públiques, on no només trobem persones i empreses que no paguen,
16 sinó sofisticadíssims sistemes per pagar menys o per pagar els impostos a altres parts del món,
17 a paradisos fiscals amb figures impositives molt baixes, com han posat de manifest els “Papers
18 de Panamà” i altres investigacions sobre evasió fiscal.

19
20 A aquesta acció de govern ultraconservadora cal afegir l'extensa llista de casos de corrupció de
21 dirigents i càrrecs públics del PP: el cas Bárcenas, el cas Gürtel, la trama Púnica, el cas Bankia,
22 l'aparició dels Papers de Panamà, i tantíssims sumaris a diferents governs autonòmics, locals
23 i provincials, han fet que bona part dels líders polítics populars estiguin imputats/investigats i
24 alguns ja condemnats en aquest període, com Jaume Matas, pel cas Palma Arena; o Carlos
25 Fabra, pel cas Fabra. El PP s'ha mostrat com una formació corroïda en tota la seva estructura,
26 però el seu màxim dirigent, Mariano Rajoy, no ha assumit encara cap responsabilitat política
27 per aquests fets.

28
29 La corrupció política s'ha vist agreujada per les conegudes popularment com a “portes giratò-
30 ries”, flagrants casos de connivència entre interessos públics i privats que han permès que res-
31 ponsables polítics hagin estat posteriorment membres dels consells d'administració de grans
32 empreses beneficiades de les polítiques de privatització i liberalització.

33
34 La crisi social, política, democràtica i cultural ha estat contestada als carrers per les mobilitza-
35 cions de les Marees en defensa de la Sanitat i l'Educació públiques, pel sindicalisme de classe i
36 les Marxes per la Dignitat en defensa dels drets socials i laborals, i per moviments socials contra
37 la corrupció, en defensa del territori o en contra de la “Llei Mordassa”.

38
39 El moviment 15-M va ser una expressió social del malestar amb aquesta situació, però en clau
40 electoral no es va començar a expressar aquest desig de canvi fins a les eleccions europees de
41 maig de 2014, on el bipartidisme va sofrir un important davallada, la candidatura on participa-
42 vem IU, ICV, EUiA, Anova i d'altres va triplicar els seus escons (de 2 a 6), i va irrompre Podemos
43 amb 5 escons, quan només feia uns mesos que s'havia presentat com a força política.

44
45 Aquesta tendència es va consolidar i ampliar a les eleccions municipals de maig de 2015, on

1 les candidatures de confluència van guanyar les alcaldies de Barcelona, Madrid, Saragossa,
2 Cadis, A Corunya o Santiago, entre moltes altres. La suma de les formacions d'esquerres amb
3 els moviments ciutadanistes va multiplicar els vots i superar les previsions de les enquestes, i
4 va mostrar que era possible guanyar al bipartidisme.

5
6 Les eleccions generals del 20-D van ser la confirmació definitiva de que calia confluïr per
7 guanyar. Malauradament, l'acord entre les dues forces de canvi estatals més representatives,
8 Izquierda Unida i Podemos, no va ser possible. Però a Galícia i Catalunya sí va ser possible
9 fer acords unitaris, i al País Valencià també, però sense la presència d'EUPV. El resultat global
10 va danyar seriosament al bipartidisme i va donar pas a un nou escenari polític més complex,
11 amb més actors decisius. Encara així, PP (123) i PSOE (90) van ser primera i segona força a
12 bastant distància de Podemos i les confluències (69), i per tant el bipartidisme no va ser der-
13 rotat definitivament.

14
15 Les forces polítiques continuistes es van posar d'acord per a boicotejar qualsevol possibilitat de
16 canvi real. Primer, donant-li la majoria conservadora a la Mesa del Congrés per, entre d'altres co-
17 ses, vetar la possibilitat de grup propi a les confluències i a Izquierda Unida. Després, forçant el
18 pacte PSOE-C's per evitar un govern de progrés de totes les forces d'esquerres, mentre Rajoy es-
19 perava el seu torn en unes noves eleccions, que finalment es van acabar convocant pel 26 de Juny.

20
21 Les eleccions del 26 de Juny van ser enfocades amb una perspectiva il·lusionant per les forces
22 de canvi, ja que aquesta vegada sí que va ser possible l'acord entre IU i Podemos, plasmat en
23 la coalició Unidos Podemos, que se sumava a les confluències En Comú Podem, En Marea, A la
24 Valenciana, i sumava a MES a les Illes Balears (Units Podem Més). La suma d'espais va generar
25 una onada d'optimisme, que les enquestes recolzaven amb dades, donant com a possible que
26 les forces confluents superessin en vots i escons al PSOE, i es pogués lluitar amb el PP amb la
27 finalitat de treure'l de la Moncloa i fer un govern de canvi.

28
29 Els resultats no van ser, ni de bon tros, els que esperàvem. El PP va augmentar de 123 a 137
30 escons al Congrés, i de 124 a 130 escons al Senat, pujant en vots i en percentatge i guanyant
31 a totes les Comunitats Autònomes, excepte a Catalunya i Euskadi. Per la seva part, el PSOE
32 aguantava en segona posició en vots i en escons, passant de 90 a 85, i Ciutadans s'enfonsava
33 fins a quedar definitivament com a quarta força estatal, passant de 40 a 32 escons al Congrés,
34 i sense obtenir representació al Senat.

35
36 La coalició Unidos Podemos quedava molt lluny del *sorpasso* al PSOE, i es consolidava com
37 a tercera força en vots (3.201.170 vots, un 13,37%; al 20-D, 4.125.367 vots, un 16,37%) i en
38 escons (45; el 20-D, 44), a més d'aconseguir 8 escons al Senat (9 al 20-D). Cal destacar la
39 seva victòria en vots i escons (de 5 a 6) a Euskadi, i haver estat segona força a Madrid, Illes
40 Balears i Navarra.

41
42 Pel que fa a les confluències, els resultats van ser dispersos. Com ja s'ha comentat abans, En
43 Comú Podem va revalidar la seva victòria a Catalunya, mantenint els mateixos escons a Con-
44 grés i Senat, i baixant només un 0,20% el percentatge de vot. Per contra, En Marea passava de
45 segona a tercera força a Galícia, perdent un diputat (de 6 a 5) i un senador (de 2 a 1). La conflu-

1 ència A la Valenciana mantenia els 9 escons al Congrés, i augmentava la presència al Senat d'1
2 a 3 representants, però quedava segona força més lluny d'un PP valencià que creixia en vots,
3 percentatge i nombre d'escons.

4
5 En definitiva, un escenari que reforçava a Rajoy i que allunyava les possibilitats d'un govern de
6 canvi, encara que existís una majoria parlamentària per poder evitar que el PP tornés a presidir
7 el govern espanyol.

8 9 **1.1.3) Europa: crisi i involució de la Unió Europea,** 10 **en un món amb més conflictes i desigualtat global**

11
12 La Unió Europea viu un moment crític en la seva història de construcció d'un espai comunitari,
13 on hi hagi un model social de drets i llibertats compartit al conjunt d'una Europa amb sobirania
14 compartides, que jugui, a més, un rol com a potència regional amb una veu única al món en
15 favor de la Pau, la Democràcia i la Igualtat a tot el planeta.

16
17 Ben al contrari, la crisi financera internacional ha acabat de posar de manifest la falta de pro-
18 jecte polític unitari i d'institucions comunitàries a l'alçada dels reptes que planteja el capitalisme
19 global. En un moment on els mercats manen més que mai i tracten d'imposar la seva lògica
20 en tots els aspectes de la vida, no tenim instruments públics, democràtics, transparents, amb
21 suficient força per fer front a les seves imposicions. Les actuals majories conservadores a les
22 institucions comunitàries i als governs dels Estats membres han fet que sigui des d'Europa des
23 d'on es pilota l'agressió dels poders econòmics contra les classes populars, a través de les po-
24 lítiques d'austeritat pressupostària i de privilegi del pagament del deute, amb un entrellat institu-
25 cional al marge de qualsevol control democràtic. Al mateix temps, les conseqüències de la crisi
26 i l'austeritat als Estats membres, i la sensació a ulls d'una gran part de les seves poblacions de
27 que és una imposició europea i que, per tant, el problema és Europa, està fent augmentar l'an-
28 tieuropeisme, el xovinisme i el replegament nacional de molts països europeus. Un cercle viciós
29 del qual l'extrema dreta està traient grans rèdits electorals, i del qual se'n beneficien també els
30 mercats, que veuen com la idea d'un gran contrapoder polític regional s'esvaeix, mentre forcen
31 a les institucions europees a negociar d'esquenes a la sobirania popular més quota de poder
32 real per als seus interessos, amb tractats com el TTIP, el CETA o el TISA.

33
34 Aquesta falta de lideratge europeu i de desencís de les classes populars amb el projecte comu-
35 nitari explica, en part, la victòria dels partidaris de que el Regne Unit sortís de la Unió Europea
36 en el referèndum que es va celebrar el 23 de juny, on per un ajustat 52/48 es va imposar l'opció
37 del *Brexit*, capitanejada per l'extrema dreta del partit UKIP. La UE s'enfronta a un repte polític
38 sense precedents, on es juga la seva pròpia continuïtat com a projecte comú.

39
40 Tot això, en un context mundial gens favorable per la pau, la justícia social i el desenvolupament
41 sostenible del planeta. En plena crisi econòmica global, ha crescut la desigualtat com mai. Se-
42 gons un informe d'Intermon-Oxfam de 2014, el nombre de mil·lionaris s'havia duplicat des
43 del començament de la crisi al 2008 (de 793 a 1.645), i en aquell mateix any, s'havia augmentat
44 en un 14% la taxa de benefici de les 85 persones més riques del planeta, que ja guanyaven
45 gairebé mig milió de dòlars per minut.

1 Continuen les agressions mediambientals, i continua avançant el canvi climàtic i totes les seves
 2 conseqüències negatives ambientals, socials i polítiques, perquè ja impacten com una causa més
 3 en els moviments migratoris. L'Acord de París de desembre de 2015, assolit a la XXI Conferència
 4 sobre Canvi Climàtic de les Nacions Unides, i que ve a substituir el Protocol de Kyoto a partir de
 5 2020, ha estat un tímid avenç per abordar aquesta problemàtica, però del tot insuficient si no hi ha
 6 més mesures que obliguin els estats més contaminants a canviar el seu model energètic.

7
 8 Els conflictes armats s'han agreujat en aquest període. El més evident, el cas de Síria, que ha
 9 passat de guerra civil a ser un conflicte mundial (amb participació de moltes potències) que té
 10 com escenari tota una regió amb diversos estats implicats. Les seves conseqüències van molt
 11 més enllà del territori bèl·lic, tenen escala mundial, sent la crisi dels refugiats un dels seus efec-
 12 tes més dramàtics, una situació d'emergència humanitària d'una dimensió desconeguda des
 13 de la II Guerra Mundial. Un cop més s'ha posat de manifest la profunditat de la crisi d'identitat,
 14 projecte polític, i valors que viu la Unió Europea, donant l'esquena a milers de persones que
 15 fugen de les guerres, la fam i la repressió política, i que necessiten ser acollides amb condicions
 16 de vida dignes. La Unió Europea ha mantingut durant dècades una política d'Acció Exterior
 17 sincronitzada amb els interessos de l'OTAN i de l'oligarquia financera europea i internacional,
 18 acompanyant accions militars i ocupacions dictades pels interessos geo-estratègics, econòm-
 19 ics i militars occidentals, on destaquen Afganistan, Iraq, Líbia, Síria o Ucraïna, per citar-ne
 20 alguns. Però el primer motiu que ha provocat un degoteig constant i creixent de persones immi-
 21 grades han estat les causes econòmiques, l'empobriment constant del sud, agreujat en forma
 22 de desigualtat abismal amb l'esclat de la crisi el 2008.

23
 24 La gestió nefasta per part de l'administració nord-americana dels conflictes d'Iraq i Afganistan, i en
 25 general, de la seva intervenció i la dels seus aliats en el món àrab, ha generat les condicions per
 26 l'aparició de fenòmens com Estat Islàmic, o les diverses branques d'Al Qaeda, que suposen ame-
 27 naces gravíssimes per la llibertat, la democràcia i els drets humans, i contra els quals la resposta
 28 únicament militar és clarament insuficient. Per contra, s'han estès a altres parts d'Àfrica i d'Àsia, i
 29 també Europa ha estat escenari de les seves accions, com a París (atemptats contra la revista Char-
 30 lie Hebdo i a la sala Bataclan), o els atemptats al metro i a l'aeroport de Brussel·les, entre d'altres.
 31 Tampoc altres indrets del món encaren el futur amb esperança: els avenços que els governs
 32 d'esquerres havien assolit a molts països d'Amèrica Llatina avui estan en risc per operacions
 33 d'assetjament econòmic, mediàtic i polític de caràcter colpista, com és el cas de Brasil o Ve-
 34 neçuela. Les potències asiàtiques estan entrant en recessió, al mateix temps que es posen en
 35 evidència les seves condicions de vida i treball molt precàries, en molts casos d'autèntica ex-
 36 plotació, així com en els aspectes mediambientals.

37 38 **1.2) PROPOSTES ESTRATÈGIQUES D'EUiA PEL PROPER PERÍODE**

39 40 **1.2.1) Un Projecte Constituent per a Catalunya, i una** 41 **majoria de progrés per fer-lo realitat en benefici de les classes populars**

42
43 L'esgotament de l'etapa autonòmica, com a forma en la que Catalunya s'autogoverna com a
44 nació, ha donat pas a l'obertura d'un procés polític per redefinir el seu estatus polític, en paral-
45 lel a les lluites contra les retallades i en la defensa d'un model social just i democràtic.

1 Les esquerres que representem hem concebut sempre conjuntament la construcció nacional i
2 el model social i democràtic, o dit d'una altra manera, que les estructures de govern de Cata-
3 lunya i el seu estatus polític han d'estar al servei de les condicions de vida i els drets socials,
4 democràtics i culturals de la majoria social que conforma el nostre poble.

5
6 EUiA defensa que Catalunya és una nació que té dret a l'autodeterminació i que ha d'obrir, en
7 clau de ruptura democràtica, un procés constituent per guanyar un model social, democràtic i
8 nacional al servei de les classes populars, tal i com vam definir a la Conferència Política d'EUiA
9 del 27 d'octubre de 2013, amb el document "Un Projecte Constituent per Catalunya". Sobre
10 els aspectes socials, democràtics i culturals, aquest document assembleari actualitza i desen-
11 volupa algunes idees força més endavant; si parlem estrictament de l'aspecte nacional, EUiA
12 defensa el dret a l'autodeterminació de Catalunya i el seu exercici a través d'una consulta o
13 referèndum per esdevenir un subjecte polític reconegut plenament, al marge de la decisió final
14 de la ciutadania catalana sobre quina relació vol amb altres pobles.

15
16 Al mateix temps, des de les nostres arrels en les diverses cultures federals i republicanes cata-
17 lanes, des de Pi i Margall, passant per Valentí Almirall, Joan Comorera, Andreu Nin, Jordi Solé
18 Tura, Pasqual Maragall o Miquel Caminal, entre d'altres, apostem per una relació fraternal amb
19 la resta de pobles d'Espanya, amb els quals lluitem conjuntament per un model d'Estat repu-
20 blicà, federal, plurinacional, pluricultural i plurilingüe, socialment i democràticament avançat.

21
22 La posada en pràctica d'aquestes dues idees conjuntament ens porta a superar l'estadi auto-
23 nòmic, avançant cap a un nou model: la República Catalana lliurement federada amb la resta de
24 pobles de l'Estat espanyol, com a síntesi de l'aposta federal i la defensa de l'exercici del dret a
25 l'autodeterminació en la Catalunya actual.

26
27 Per abordar aquest repte és necessària la col·laboració de federalistes, sobiranistes i inde-
28 pendentistes, que han de tenir com a punt de trobada per a l'acció comuna l'exercici del dret
29 a decidir del poble de Catalunya, i una certa idea compartida de com hauria de ser un procés
30 constituent per a Catalunya. Inclús aquelles persones que tinguin posicions autonomistes,
31 però que per convicció democràtica creguin que consultar al poble és una obligació per re-
32 soldre el conflicte, haurien de formar part d'aquest moviment polític en favor de l'exercici del
33 dret a l'autodeterminació, que avui continua tenint l'opinió favorable d'una gran majoria de
34 catalans i catalanes.

35
36 És en aquest sentit en que s'ha de reorientar el procés nacional català per sortir de l'actual
37 situació de bloqueig, polarització (a vegades, amb forta càrrega d'identitats) i manca de reco-
38 neixement internacional.

39
40 Malgrat les eleccions del 26 de Juny han donat un espectre parlamentari on el PP està reforçat,
41 i és previsible que el proper govern de l'Estat continuï sense donar passos per a que es pugui
42 exercir el dret a decidir de Catalunya, la consecució del referèndum ha de continuar sent central
43 en el catalanisme polític, com ho ha de ser preservar la unitat civil del poble català, en el camí
44 d'assolir majories amplíssimes per avançar en el reconeixement de Catalunya com a subjecte
45 polític, o continuarem en l'actual situació de bloqueig. Sense aquest pronunciament a les urnes

1 amb totes les garanties democràtiques del poble català no es pot iniciar un procés constituent
2 que, en un sentit ampli, hauria de permetre abordar tots els canvis socials, democràtics i naci-
3 onals que Catalunya necessita per una ruptura democràtica.

4
5 Només es pot avançar cap aquest procés constituent en favor de les classes populars si el
6 conjunt de les forces de progrés d'aquest país ens posem d'acord per derrotar al catalanisme
7 conservador que representa CDC, i al neocentralisme espanyolista que representen PP i Ciu-
8 tadans, que amb projectes nacionals diferents per Catalunya, defensen un mateix model social
9 en benefici de les oligarquies. No és possible pactar amb CDC pensant que canviaran de model
10 social, o que lluitaran contra la corrupció. Ni tampoc, prioritzar absolutament en l'agenda el de-
11 bat sobre la qüestió nacional, i deixar per més endavant les qüestions socials i democràtiques.
12 Cal una acció conjunta en els tres àmbits en base a un programa de mínims comú, que obligarà
13 a totes les forces de canvi a sortir de la seva zona de confort per arribar a un acord, però que
14 és l'únic que pot aspirar a representar el conjunt de sensibilitats plurals que existeixen en el sí
15 de les classes populars avui a Catalunya.

16
17 El procés constituent que EUiA defensem és una oportunitat per definir la Catalunya que volem,
18 un país on els interessos de les classes populars esdevinguin el centre del debat i de les pro-
19 postes i solucions, el treball, la salut, l'educació, l'habitatge, la participació, la transparència, la
20 igualtat de gènere, la cultura popular, entre d'altres temes. Perquè això sigui possible cal una
21 ruptura democràtica amb l'ordre polític, social, econòmic i territorial establert el 1978, que avui
22 encotilla els avenços per sortir de la crisi per l'esquerra i a favor dels pobles. Un procés consti-
23 tuent, en els termes esmentats, és una oportunitat per a l'esquerra alternativa; permet redefinir
24 tot allò que va ser tancat amb pany i forrellat fa 40 anys i que ara retroba en l'embat democràtic
25 constituent una nova aposta per la justícia social, la qualitat democràtica i la convivència entre
26 pobles lliures i iguals. El referèndum d'autodeterminació i el procés constituent esdevenen dues
27 columnes per reconstruir una nova majoria política i social que repensi el "Procés" en clau de
28 majoria popular i el doti de continguts i formes compatibles amb la fraternitat entre pobles.

29 **1.2.2) Cap a un nou espai polític transformador a Catalunya: balanç i reptes**

30
31
32 Un dels grans encerts de la 6a Assemblea d'EUiA va ser definir la necessitat d'un nou espai
33 polític transformador a Catalunya, amb voluntat de ser la força de canvi majoritària i hegemò-
34 nica a Catalunya, que anés més enllà del que fins al moment havia representat la coalició entre
35 ICV i EUiA, perquè veiem que els canvis socials, polítics, generacionals i culturals del moment
36 reclamaven de nous dispositius unitaris més amplis per canalitzar-los políticament, com havia
37 posat de manifest el moviment 15-M, entre d'altres.

38
39 La proposta de la 6a Assemblea definia uns valors i principis que, a judici d'EUiA, havien d'estar
40 presents en la seva construcció: un espai català sobirà, compromès amb els valors transforma-
41 dors, connectat amb altres realitats a l'Estat i a Europa, mobilitzador i propositiu, plural ideològi-
42 cament i basat en la confluència programàtica, i radicalment democràtic en el seu funcionament.

43
44 Durant els següents anys, altres formacions es van pronunciar també en favor d'aquest nou
45 marc unitari, i van sorgir nous moviments i forces polítiques que eren susceptibles de partici-

1 par-hi, com va ser el cas de Guanyem Barcelona, la plataforma Procés Constituent, o el cas de
2 la fundació de Podemos, mentre en paral·lel ICV i EUiA vam impulsar espais de trobada més
3 amplis com va ser l'experiència "Ara és demà" el febrer de 2014.

4
5 Però va ser a les eleccions municipals de maig de 2015 on es van fer les primeres concrecions
6 reals de la confluència de diversos espais polítics i socials, en forma de candidatures electorals
7 unitàries per a guanyar les alcaldies de pobles i ciutats en benefici de la majoria social.

8
9 Experiències com Barcelona en Comú, potser l'exemple més rellevant a Catalunya, on vam confluïr
10 forces polítiques de les esquerres com EUiA, ICV o EQUO amb una nova formació política com PO-
11 DEM i una plataforma ciutadana com Guanyem Barcelona, sota el lideratge social d'una recone-
12 guda activista pels drets humans com Ada Colau. Malgrat haver-se construït en poc més d'un any,
13 la candidatura va fer-se des del reconeixement mutu i la visibilitat de tots els actors, amb processos
14 assemblearis i a través de les xarxes per elaborar el codi ètic i el programa, i utilitzant el sistema de
15 primàries en les candidatures de cada districte, si bé per la primera part de la llista es va optar per
16 un sistema d'equips tancats, amb possibilitat de competició, i validació exclusivament telemàtica.

17
18 Experiències posteriors com Catalunya Sí Que Es Pot o En Comú Podem van estar sempre molt
19 marcades pels terminis i les cotilles de la legislació electoral vigent, que deixa poc temps i poc
20 marge a la creativitat per encaixar organitzacions i cultures polítiques tan diverses. Al marge dels
21 resultats electorals, les experiències de confluència electoral es poden valorar com globalment
22 positives perquè han obert camí i enderrocat envans entre organitzacions i persones molt diver-
23 ses, i perquè han donat a les classes populars opcions unitàries com les que estaven demandant
24 per aplicar polítiques de canvi, però des del punt de vista de funcionament intern i participació
25 democràtica, podem dir críticament i autocríticament que encara queda molt camí per recórrer.

26
27 El trànsit de les candidatures electorals confluents a un nou subjecte polític català en comú
28 requereix de paciència i generositat, i de reconeixement mutu i respecte al que cada persona i
29 col·lectiu aporta. I en cas de desacord, calen mètodes democràtics i transparents per resoldre
30 les legítimes diferències en positiu. Al mateix temps, el nou subjecte requerirà d'arrelament so-
31 cial i territorial i, per això, caldrà estendre'l a nivell local per pobles i ciutats i a nivell sectorial,
32 connectant amb entitats, lluites socials i experiències de gestió alternativa de la vida quotidiana,
33 sent part de la mobilització social que empeny els canvis des de baix.

34
35 EUiA està compromesa al màxim en la construcció d'aquest nou subjecte polític català en
36 comú, aportant el millor de sí mateixa, el seu activisme, les seves idees i valors, i una llarga
37 trajectòria en totes les lluites populars, especialment de les classes treballadores i el moviment
38 obrer per la seva emancipació, el fil roig de la nostra història. I volem construir-ho amb totes
39 les persones i actors polítics que ja han participat de les experiències fetes, que aporten un ba-
40 gatge i uns aprenentatges compartits molt útils per seguir creixent i consolidant aquest espai, i
41 incorporant a d'altres que s'hi vulguin sumar, si estan d'acord amb aquestes idees, valors i amb
42 la necessitat d'un nou instrument unitari.

43
44 Ara que entrem en el temps polític que concretarà aquest nou espai que volem desenvolupar,
45 EUiA vol participar activament en aquest procés defensant quatre aspectes que destaquem:

1 1. Un nou subjecte polític. La ciutadania crítica i mobilitzada contra les polítiques d'austeritat i
 2 recentralització anhela un nou subjecte polític que presenti un programa basat en les experièn-
 3 cies de la mobilització social i democràtica, amb voluntat de transformar la realitat, amb rigor i
 4 capacitat per esdevenir majoritari al carrer i a les institucions.

5
 6 2. Plural ideològicament, de persones i organitzacions. Aquest nou subjecte polític s'ha de
 7 compondre de persones i organitzacions; plural ideològicament i cohesionat al voltant del seu
 8 programa alternatiu, transformador i mobilitzador.

9
 10 3. De funcionament radicalment democràtic. Aquest nou subjecte polític ha de tenir un fun-
 11 cionament radicalment democràtic, on cada persona representi un vot i tingui espai d'opinió
 12 i participació. On mecanismes com l'assemblea, el rendiment de comptes, la transparència i
 13 l'exercici de la democràcia directa en forma de consultes, referèndums o primàries esdevinguin
 14 la norma del funcionament.

15
 16 4. Un nou subjecte català, agermanat fraternalment amb projectes transformadors a Espanya i Euro-
 17 pa. El nou subjecte haurà d'estar construït a Catalunya amb plena sobirania política i jurídica, man-
 18 tenint una relació fraternal amb d'altres projectes similars de l'àmbit de l'Estat espanyol i europeu.

19
 20 **1.2.3) Una majoria de progrés a Espanya per un canvi**
 21 **social, democràtic, i des de la lliure decisió dels pobles**

22
 23 Els cicles electorals del 20-D i el 26-J no han estat favorables a un canvi d'arrel en la correlació
 24 de forces a Espanya, malgrat que el bipartidisme ha baixat de manera contundent, donant pas
 25 a un espectre més plural, on es passa de 2 a 4 grans bancades parlamentàries, cedint protagonisme
 26 PP i PSOE en favor de Ciutadans i d'Unidos Podemos i les confluències.

27
 28 El PP continua sent la força amb més vots i escons al Congrés i al Senat, i malgrat haver perdut
 29 la majoria absoluta al Congrés, la manté al Senat, i és la força amb més possibilitats de formar
 30 govern. No hi ha una majoria de canvi clara, però les esquerres i les forces liberal-democràti-
 31 ques tenen escons suficients per no permetre un altre govern del PP, o per condicionar fortam-
 32 ent la seva acció de govern.

33
 34 En tot cas, es demostra imprescindible continuar en la línia de desenvolupar instruments po-
 35 lítics unitaris de les forces transformadores, que a més de presentar-se a eleccions, tinguin
 36 caràcter social i polític estable, amb capacitat per organitzar la mobilització social i les experi-
 37 ències comunitàries que impulsin des de baix els canvis que reclama la majoria social. Aquests
 38 instruments han de respondre a la realitat plurinacional de l'Estat, i en cada nació o territori
 39 poden adquirir formes i aliances diverses, com ja hem comprovat en aquest cicle electoral, on
 40 la fraternitat entre diversos projectes ha estat clau per mostrar una alternativa capaç de derrotar
 41 als partits del *statu quo*, encara que el resultat electoral, de moment, no ha estat l'esperat.

42
 43 **1.2.3.1) Processos constituents per superar el règim del 1978**

44
 45 La sortida a les diverses crisis que té l'Estat espanyol no vindran d'una reforma constitucional

1 sense ambició, o de pedaços legislatius per arreglar aspectes parcials. El sistema polític que va
2 néixer amb la Constitució de 1978 està esgotat, i les reformes que el bipartidisme li ha fet, per
3 exemple, a través de la modificació de l'article 135, o el propi Tribunal Constitucional, amb les
4 seves lectures restrictives de la Carta Magna, han acabat de posar-lo en crisi i fer-lo inservible
5 per a la majoria social i pels pobles que conviuen a l'Estat espanyol.

6
7 La realitat plurinacional de l'Estat espanyol fa que les crisis i les respostes a la mateixes no
8 siguin homogènies a tot el territori del Regne, i adoptin intensitats i tempos diferenciats. La vo-
9 luntat de l'espai que representem ha de ser afavorir el diàleg i l'acció fraterna entre els diversos
10 moviments de canvi que volen processos constituents, de ruptura democràtica, per avançar
11 cap a un model d'Estat laic, republicà, plurinacional, pluricultural, plurilingüe, i que reconegui
12 el dret d'autodeterminació dels pobles per una relació de federació lliure, si així ho decideixen.

13
14 Al mateix temps, en parlar de processos constituents, cal no reduir els debats a l'àmbit estatal.
15 Cal mirar amunt cap a Europa, i a baix cap a les ciutats. Cap a la Unió Europea perquè els estats
16 son un instrument insuficient davant del capitalisme global, necessitem polítiques transnacio-
17 nals per evitar el frau fiscal, l'explotació laboral, una acollida correcta a les persones refugiades
18 i a la immigració, entre d'altres, i perquè volem una relació més federal i fraternal amb la resta
19 de pobles d'Europa, que també demanen un procés constituent europeu que rellanci el projec-
20 te comunitari, avui tocat de mort per l'euroescepticisme i la falta de lideratge del bipartidisme
21 europeu, entre d'altres factors.

22
23 I cap a les ciutats, perquè el municipalisme està íntimament lligat als processos globals de can-
24 vi, i és a les realitats urbanes i metropolitanes on es pot donar resposta, des de la proximitat, a
25 una sèrie de reptes socials i alternatives a les actuals formes d'organització de la societat.

26 27 **1.2.3.2) Izquierda Unida, més moviment polític i social, i la seva confluència** 28 **amb altres realitats polítiques de canvi i de l'esquerra transformadora**

29
30 Izquierda Unida acaba de celebrar la seva 11a Assemblea Federal, amb nous mètodes per l'ela-
31 boració i votació dels documents congressuals, i per escollir la nova direcció federal, encapça-
32 lada per Alberto Garzón, nou coordinador federal d'IU, recolzat molt majoritàriament també des
33 de Catalunya per a liderar IU.

34
35 Esquerra Unida i Alternativa ha participat d'aquest procés de manera singular, com marquen els
36 estatuts i el protocol de relacions amb IU, amb una aportació política pròpia, i amb una delega-
37 ció que era la tercera més nombrosa del conjunt de l'Estat.

38
39 EUiA continua, com des de la seva fundació, compromesa fraternalment amb el projecte federal
40 d'IU, amb qui comparteix valors i principis transformadors, i un model alternatiu al neoliberalis-
41 me i al centralisme, socialment just, radicalment democràtic i de relació federal, des de la lliure
42 determinació, entre els pobles d'Espanya.

43
44 IU i EUiA compartim l'aposta per la confluència de les forces polítiques transformadores per po-
45 der derrotar a la dreta i al bipartidisme, i la necessitat d'anar més enllà de l'aspecte electoral en

1 la construcció de la unitat popular, d'un bloc social i polític de canvi que sigui hegemònic, i que
 2 permeti a les classes treballadores i populars iniciar processos constituents en clau de ruptura
 3 democràtica per canviar-ho tot.

4
 5 Izquierda Unida és imprescindible en la construcció de la unitat popular al conjunt de l'Estat,
 6 tant com ho és EUiA en la concreció d'un nou subjecte polític transformador català i, per tant,
 7 en aquest objectiu cal la màxima col·laboració i entesa entre les dues organitzacions, des de
 8 l'autonomia i la coresponsabilitat de cada part. La construcció dels espais unitaris té moments
 9 d'avenç i moments de reflux, i cal extreure conclusions dels resultats electorals del 26 de Juny
 10 per avançar en positiu, perquè sense la unitat popular és impracticable la possibilitat de gua-
 11 nyar per posar en marxa els canvis socials, democràtics i de nova relació lliure entre els pobles
 12 que l'Estat espanyol necessita.

13
 14 EUiA vol contribuir al desenvolupament d'IU com a moviment polític i social d'esquerres, eco-
 15 gista i feminista, perquè aporti a la confluència la seva llarga trajectòria en totes les lluites popu-
 16 lars, el seu activisme i els seus quadres, el fil roig del moviment obrer i de la lluita antifranquista,
 17 així com els valors laics, republicans i d'entesa entre els pobles d'Espanya.

18 19 **1.2.4) Un canvi constituent de la Unió Europea i les seves** 20 **institucions, en un món més igualitari, democràtic, solidari i en pau**

21
 22 La Unió Europea necessita un canvi constituent, ha de refundar i democratitzar la seva estruc-
 23 tura política i el funcionament de les seves institucions principals si vol tenir viabilitat com a
 24 projecte en comú dels pobles d'Europa i no quedar reduït a un espai de lliure comerç de béns
 25 i serveis en un mercat unificat.

26
 27 Apostem per reformar en profunditat els tractats constitutius europeus per donar més pes polí-
 28 tic a les institucions europees escollides democràticament, i evitar el pes excessiu de la lògica
 29 intergovernamental que imposen els Estats membres en funció dels seus interessos propis.

30
 31 Cal acabar amb l'austeritat i les polítiques de consolidació fiscal, i amb la dictadura del paga-
 32 ment del deute sobirà com a primera prioritat econòmica, revisant tots els acords que ho soste-
 33 nen: el Fiscal Compact, el Pacte d'Estabilitat i Creixement, el 6-pack i el 2-pack.

34
 35 A més, es requereix un nou Banc Central Europeu, amb mandat per fer política econòmica de
 36 desenvolupament i polítiques generadores d'ocupació, no només control de preus i inflació.

37
 38 Cal rebutjar el Tractat Transatlàntic de Comerç i Inversions (TTIP) entre la UE i els EEUU,
 39 i altres tractats anàlegs, que de ser aprovats suposarien una competició a la baixa en
 40 drets socials i ambientals, una cessió de sobirania i capacitat democràtica al poder de
 41 les transnacionals.

42
 43 Per això el rebutgem i proposem:

44
 45 -Declarar Espanya com a zona lliure de TTIP i promoure que des de les institucions es rebutgi.

1 -Exigir transparència sobre el contingut de les negociacions. Cal que les Corts siguin informa-
2 des sobre l'establiment i avenç de negociacions a aquests efectes i que puguin participar en la
3 formació de la posició negociadora.

4
5 -Realitzar un referèndum vinculant a Espanya sobre el text pre-acordat, així com també per
6 altres tractats complementaris que tenen un enfocament similar (CETA i TISA).

7
8 Així mateix, Europa ha d'apostar per implementar polítiques públiques d'acollida i asil estables,
9 suficients i amb una visió i acció integral, que primer estableixin acció en origen tant de políti-
10 ques de cooperació al desenvolupament com de polítiques de pau i mediació de conflicte. Tam-
11 bé calen infraestructures i programes en els països acollidors amb "rutes segures" que permetin
12 el trànsit segur des dels orígens de la crisi i/o conflicte, impeding desastres humanitaris com
13 els ofegaments al Mediterrani o la repressió i mort a les fronteres d'Europa, i lluitant contra les
14 màfies del mercadeig de persones. En definitiva, cal un canvi de relacions econòmiques on la
15 complementarietat i la col·laboració esdevinguin centrals i un canvi de relacions internacionals
16 on la pau i la solidaritat substitueixin les relacions de dominació i màxim lucre.

17
18 Per portar endavant aquests canvis, cal que les forces europees antiausteritat es coordinin més
19 i millor. EUiA és fundadora del Partit de l'Esquerra Europea, un dels espais de coordinació de les
20 esquerres transformadores europees, i participa de les dinàmiques del GUE/NGL al Parlament Eu-
21 ropeu, i continuarà treballant i aportant, des de la visió catalana, per eixamplar aquests espais. Però
22 cal obrir el treball conjunt més enllà, com ja es va començar a fer amb el I Fòrum del Sud d'Europa
23 i altres iniciatives, que han buscat fer xarxa entre diferents espais que proposen una alternativa
24 europea. Construir un gran bloc europeu contra l'austeritat i a favor d'una Europa social, per la pau
25 i solidària requereix d'unir molts esforços. I cal començar a treballar ara si es vol presentar una alter-
26 nativa política guanyadora a les properes eleccions al Parlament Europeu de l'any 2019.

27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45

EIX 2: PROPOSTES PROGRAMÀTIQUES I PER A LA MOBILITZACIÓ SOCIAL

Vivim un canvi d'època marcat per la crisi i les retallades socials, però també per l'arribada a les institucions de les forces de canvi que estan tirant endavant models alternatius al neoliberalisme. EUiA participa, amb d'altres, en aquesta acció política per canviar l'estat de les coses, i ho fa des de les institucions i també des del carrer i les places, des de la mobilització social per empènyer els canvis des de baix. Per això, en aquesta 7a Assemblea, volem actualitzar els principis programàtics i d'acció política d'EUiA, les bases del nostre activisme al carrer i acció a les institucions, sigui al govern o a l'oposició; principis, valors i propostes que volem significar com a propis, però que volem debatre i compartir amb d'altres, ja sigui en la mobilització social, ja sigui en l'elaboració de programes electorals unitaris, especialment en els aspectes socials, econòmics, ambientals o culturals.

2.1) Un nou model productiu amb una economia al servei del bé comú

Una economia al servei del bé comú

Les receptes neoliberals han posat l'economia al servei dels bancs i de les grans transnacionals, deixant de banda les necessitats de les persones i la sostenibilitat del planeta. Cal acabar amb les polítiques d'austeritat i de privilegi del sistema financer, orientant de manera clara la política econòmica cap al compliment de l'objectiu de la plena ocupació, i transitant cap a un nou model productiu sostenible ecològicament.

Defensem eliminar la limitació de dèficit i el privilegi de pagament del deute sobirà introduïts a l'article 135 de la Constitució espanyola, i derogar la Llei d'estabilitat pressupostària. Necessitem pressupostos expansius, amb utilització dels ingressos i les despeses públiques per pal·liar els efectes de la crisi sobre les rendes més baixes, corregint el dèficit social i millorant substancialment la distribució de la renda, que siguin participatius, i que incorporin transversalment la perspectiva de gènere.

Proposem desenvolupar un Pla Nacional de Reindustrialització, per tal de fer de la indústria una part fonamental del teixit productiu del país. Una indústria que mantingui la seva aportació a la creació de riquesa i ocupació, moderna, sostenible i orientada a productes d'alt valor afegit.

Cal fer una política activa del teixit productiu i industrial que afavoreixi la relocalització i territorialització d'activitats industrials, donant suport a noves activitats i empreses, dotant dels serveis i infraestructures necessaris els polígons d'activitat econòmica i vetllant per l'equilibri territorial, i garantint que els ajuts públics a empreses multinacionals es tradueixin en compromisos de creació de treball estable, de qualitat i de permanència a llarg termini a l'Estat. L'incompliment dels compromisos d'inversió donaran lloc al retorn dels ajuts i la penalització en l'accés futur a ajuts o contractacions públiques.

Potenciarem la internacionalització de la infraestructura productiva a l'Estat espanyol, explorant les noves oportunitats d'atracció d'activitat productiva exterior.

1 Impulsarem la investigació pública com a factor clau de progrés. És indispensable la inversió
2 creixent orientada a activitats de futur: medicina, biologia, agricultura, energies renovables i altres.

3 4 **Un sistema financer al servei de l'economia productiva**

5
6 Proposem implementar mecanismes de control a les entitats bancàries, als sistemes de retribu-
7 ció de les persones directives, les comissions i interessos, a la venda de productes financers i
8 penalització dels productes fraudulents i enganyosos com les participacions preferents, i garan-
9 tia de fluïdesa del crèdit a famílies i empreses. Limitació dels salaris de les persones directives
10 d'aquelles empreses o entitats financeres que rebin ajudes públiques.

11
12 Creació d'una Banca Pública i Democràtica. Convertint en accions els avals i aportacions lliura-
13 des per les administracions públiques als bancs i caixes.

14
15 Creació d'un sistema públic de crèdit i de les assegurances, així com dels sectors estratègics
16 de l'economia.

17
18 Auditoria ciutadana del deute, per conèixer l'origen i la composició del mateix, establint un nou
19 calendari i reestructuració del pagament del deute compatible amb el creixement econòmic, la
20 protecció dels drets i serveis públics, i la generació d'ocupació, i la possibilitat de fer quites del
21 deute que es consideri il·legítim.

22
23 Incorporació progressiva dels comptes de les administracions públiques a comptes de la
24 Banca Ètica.

25 26 **Economia social i solidària**

27
28 Repensar les relacions econòmiques des d'uns paràmetres diferents davant de la lògica mer-
29 cantilista d'allò públic. L'economia social i solidària està construint relacions de producció, dis-
30 tribució, consum i finançament basades en la justícia, cooperació, la reciprocitat i l'ajuda mútua,
31 superadora de les formes de producció, distribució i consum capitalistes, que es basen en la
32 propietat privada dels mitjans de producció, l'obtenció de beneficis i la lògica de l'acumulació.

33
34 Donar suport a l'establiment de cooperatives de treballadores i treballadors, i generar microex-
35 periències d'autogestió i autoorganització: cooperatives de consum ecològic, energies renova-
36 bles, culturals, entre altres. Enfortir les xarxes internacionals de l'economia solidària, el comerç
37 just i de proximitat.

38 39 **2.2) Treball digne i per a tothom. Un nou model de** 40 **relacions laborals per una societat més justa i democràtica**

41
42 La globalització neoliberal ha utilitzat com a eina per a la maximització dels seus guanys la des-
43 regulació absoluta del mercat de treball, acompanyada de la individualització de les relacions
44 laborals i la pèrdua de capacitat contractual i mobilitzadora dels treballadors i treballadores, així
45 com de les organitzacions que els representen.

1 En el cas de l'Estat espanyol, un dels principals camps de prova dels últims anys, dues de les re-
 2 formes laborals de major calat, la del PSOE el 2011 i del PP el 2012, les dues amb el suport de CiU
 3 (abstenció necessària el 2011 i vot a favor el 2012), han estat una màquina de destrucció d'ocupa-
 4 ció, però sobretot la piconadora dels drets socials i laborals més important dels darrers 30 anys.

5
 6 Davant el fracàs d'aquest model basat a la desregulació, precarietat laboral i vital i baixos
 7 costos laborals, EUiA apostem per la creació de treball digne, estable, segur, de qualitat i amb
 8 drets, quelcom imprescindible per a una sortida social de la crisi. Crear ocupació de qualitat,
 9 que afavoreixi la conciliació personal i faciliti la desmercantilització de la vida, amb l'horitzó
 10 de la plena ocupació, en sectors de transició energètica i ecològica i de l'estat del benestar
 11 a partir d'un pla de creació d'ocupació i d'atenció a la igualtat d'oportunitats. Per a fer-ho
 12 possible, caldrà buscar espais conjunts de mobilització, en torn a:

13
 14 -Impulsar un pla de creació d'ocupació i igualtat d'oportunitats, i una llei per garantir el dret a
 15 un treball digne.

16
 17 -Recuperar el caràcter públic dels serveis d'ocupació i garantir igualtat en l'accés als mateixos.

18
 19 -Repartiment del treball, per una reducció de jornada, almenys, a les 35 hores setmanals efec-
 20 tives i sense disminució salarial.

21
 22 -Garantir unes relacions laborals en igualtat i lliures de discriminació per raó d'edat, gènere
 23 o origen.

24
 25 -Garantir els drets laborals del jovent: per un treball en igualtat d'oportunitats.

26
 27 -Implantar un nou sistema de relacions laborals més democràtiques: participar a l'organització
 28 del treball.

29
 30 -Recuperar la capacitat adquisitiva dels salaris per a reactivar l'economia.

31
 32 -Reducció de la bretxa salarial entre persones directives i treballadors/treballadores a
 33 les empreses.

34
 35 -Millora i desplegament de la llei de l'autònom.

36
 37 -Millorar el sistema de formació professional per a garantir la igualtat d'oportunitats.

38
 39 -Impulsar un nou sistema de contractació laboral: ocupació estable i amb més drets, i desen-
 40 volupar una nova regulació de l'acomiadament més segura i garantista.

41
 42 -Enfortir l'exercici dels drets a la negociació col·lectiva i dret de vaga.

43
 44 -Introduir un sistema de compra pública que potenciï les conductes socialment responsables
 45 en l'ocupació.

1 -Implantar una adequada política de prevenció de riscos laborals, per una ocupació segura i
2 amb drets.

3
4 -Reformar la llei de mútues col·laboradores de la Seguretat Social.

5 6 7 **Accentuar la protecció a les persones aturades**

8
9 -Lluita contra l'atur i la pobresa.

10
11 -Suport actiu als i les demandants d'ocupació: transport gratuït, suport públic a la gestió de la
12 recerca, etc.

13
14 -Augment de la durada i la quantia de la prestació d'atur sense augmentar el període mínim de
15 cotització. Oferir garanties de plans formatius.

16
17 -Interrupció de la percepció de la prestació i del subsidi com a conseqüència de processos d'IT
18 acreditat per facultatiu del sistema públic de la Seguretat Social.

19
20 -Establiment d'una Renda Garantida de Ciutadania, amb una quantia suficient per cobrir les
21 necessitats bàsiques de la persona.

22
23 -Gratuïtat dels serveis bàsics d'aigua, gas i electricitat per a les persones en atur.

24
25 -Creació de menjadors i bancs d'aliments de caràcter públic per a persones en atur i sense
26 ingressos sota control de les organitzacions socials.

27
28 -Polítiques de suport a les famílies en situació de risc d'exclusió econòmica i social.

29
30 -Participació i suport actiu a les plataformes i grups de persones aturades.

31 32 **2.3) Una fiscalitat justa i un nou model de finançament**

33
34 El sistema fiscal és una peça fonamental del model econòmic i social i garantia de les polítiques
35 socials i per a una millor redistribució de la riquesa. I malgrat això, l'Estat espanyol mai no ha
36 consolidat un sistema fiscal socialment just, amb una progressivitat suficient i amb uns ingres-
37 sos adequats per enfortir l'estat del benestar.

38
39 Les reformes fiscals aplicades des dels anys vuitanta han impulsat una fiscalitat injusta a costa
40 dels assalariats/des i dels consumidors/es. 30 anys retallant, amb el suport de CDC, els impos-
41 tos a les rendes més altes, les rendes del capital i els especuladors.

42
43 En una etapa de creixement econòmic, s'han baixat impostos, i ara que l'economia travessa
44 una situació difícil, es vol seguir plantejant una equació impossible: menys impostos, dèficit 0 i
45 prestacions socials per a tothom, per fer front a la crisi.

1 Però no és aquesta la fórmula de la sortida de la crisi. En una situació com l'actual, cal actuar
2 decididament, i afrontar una reforma fiscal de caràcter integral, justa i, tal i com estableix la
3 Constitució de 1978, progressiva, per a que pagui més qui més té, redistribuir la riquesa i incre-
4 mentar la despesa social. És a dir, una reforma per a la justícia fiscal, necessària per a disposar
5 d'un estat del benestar al nivell dels estàndards europeus.

7 **2.3.1) Redistribuir la riquesa i perseguir el frau fiscal**

8
9 -Intensificació de la lluita contra el frau fiscal. Amb més recursos econòmics, humans i legals.

10
11 -Derogació de les amnisties fiscals.

12
13 -Reforma fiscal. Fiscalitat justa i progressiva, que faci possible la redistribució de la riquesa i la
14 garantia dels serveis públics:

15
16 -Potenciació de la imposició directa sobre la indirecta, amb reducció de l'IVA de
17 productes de primera necessitat.

18
19 -Increment de la progressivitat sobre l'IRPF i impost de societats, augmentant els trams
20 de l'impost i elevant els tipus impositius dels últims trams.

21
22 -Aplicació de mecanismes de diferenciació fiscal entre PIMEs, autònoms/es i
23 grans empreses.

24
25 -Impost a les grans fortunes; penalitzar les rendes del capital respecte les rendes del treball.

26
27 -Aprovació d'una taxa a les transaccions financeres especulatives.

28
29 -Fi de l'exempció fiscal de l'església i del seu finançament amb l'IRPF.

30
31 -Eliminació de les Societats d'Inversió de Capital Variable (SICAV).

32
33 -Recuperació dels impostos de transmissions patrimonials i successions.

34
35 -Modificació de la normativa fiscal per tal que els infractors retornin el capital defraudat.

36
37 -Eliminació del tractament fiscal favorable als plans privats de pensions, a les mútues de
38 la sanitat privada i a la compra d'habitatge de propietat.

40 **2.3.2) Un nou model de finançament**

41
42 Des de l'any 2015, el model de finançament de l'Estat i les Comunitats Autònomes està pen-
43 dent de revisió, perquè el PP s'ha negat a obrir la negociació emparant-se en la necessitat de
44 mantenir els criteris existents d'estabilitat pressupostària per complir amb l'objectiu de dèficit
45 marcat per la Troika comunitària.

1 En aquest sentit, EUiA defensem un model propi de finançament per a Catalunya que compleixi
2 els següents principis:

3
4 -Hisenda pròpia, amb el ple desenvolupament de l'Agència Tributària de Catalunya, que compti
5 entre els seus objectius amb la lluita contra el frau fiscal.

6
7 -Equitat: cal garantir l'anivellament de forma que el conjunt de territoris tinguin capacitat de
8 prestar els serveis bàsics sempre que es realitzi un esforç fiscal similar i els recursos necessaris
9 per a que els diferents territoris puguin desenvolupar les seves competències.

10
11 -Justícia territorial: Introducció del principi d'ordinalitat per tal que Catalunya, una vegada fetes
12 les corresponents aportacions a l'Estat, no vegi alterada la seva posició en l'ordenació de les
13 CCAA per rendes per càpita.

14
15 -Solidaritat interterritorial: el repartiment ha de ser solidari en funció de les necessitats socials
16 de cada territori. Es prioritzarà que el fons de compensació sigui utilitzat per despeses socials i
17 d'inversió amb una clara aposta per la promoció i extensió de drets socials.

18
19 -Renegociació del deute autonòmic. Impulsarem la renegociació amb l'Estat del pagament del
20 deute públic autonòmic -tipus d'interès, períodes de carència, terminis de venciment i amortit-
21 zació-, per tal de reduir el cost del pagament del deute i poder destinar aquest estalvi a cobrir
22 necessitats socials immediates, així com inversions per al futur desenvolupament del nou mo-
23 del productiu.

24
25 En el mateix sentit, EUiA defensem que cal una nova llei de finançament local per dotar de re-
26 cursos econòmics suficients els ajuntaments, que donen molts serveis dels quals no en tenen
27 competència, però ho fan per proximitat i per responsabilitat i voluntat de servei públic a la
28 ciutadania, especialment en la situació d'emergència social existent, sense tenir els recursos
29 necessaris per fer-hi front.

30
31

32 **2.4) Recuperem drets socials i serveis públics**

33
34 Els Serveis Socials són un dels pilars de l'estat del benestar i tenen com a objectiu garantir les
35 necessitats bàsiques de la ciutadania, promovent l'autonomia personal, la igualtat de drets i
36 d'oportunitats i el desenvolupament de les capacitats personals. La profunda crisi que vivim i
37 el retrocés de les polítiques socials dels governs de CDC i del PP ens porta, avui, a un agreu-
38 jament de la fractura social, de la cohesió social així com de la igualtat d'accés als serveis i
39 l'equitat territorial. També, per exemple, a la retirada de la majoria d'actuacions que es duen a
40 terme en la lluita contra la violència masclista que pateixen les dones.

41
42 Però hi ha alternatives, posant les persones, els seus drets i necessitats al centre de la política,
43 i posant fre a una desigualtat en l'accés als serveis públics que suposa en molts casos l'únic
44 fre a l'exclusió social, permetent a les persones subvenir amb dignitat a les seves necessitats
45 més elementals.

- 1 Per això cal garantir:
- 2
- 3 -La correcció del dèficit inversor en serveis públics i equiparació amb la mitjana de la UE-15.
- 4
- 5 -La creació d'un Pla de foment de noves ocupacions i creació de llocs de treball públics mitjan-
- 6 çant un pla d'inversions i despeses públiques.
- 7
- 8 -Prioritzar els serveis a la ciutadania des de la pròpia estructura de l'Administració pública. La
- 9 subcontractació de serveis, que haurà de ser una excepció i no la norma. Als plecs de contrac-
- 10 tació de les subcontractacions es garantirà que no es produeixi pèrdua de la qualitat del servei
- 11 ni que les condicions laborals, salarials i socials de treballadors i treballadores siguin inferiors a
- 12 les condicions de l'Administració pública.
- 13
- 14 -Garantir que les lleis vagin acompanyades del pressupost necessari per complir-les i desen-
- 15 volupar- les.
- 16
- 17 -Donar prioritat a projectes de desenvolupament comunitari, amb valors educatius, de partici-
- 18 pació i de reflexió de l'acció política.
- 19
- 20 -Promoure una política d'inclusió social global donant suport als ajuntaments, desenvolupant el
- 21 treball en xarxa per fer més eficaç la política social.
- 22
- 23 -Impulsar el desenvolupament de la Llei dels drets i les oportunitats en la infància i l'adoles-
- 24 cència; garantint l'atenció, protecció i promoció del benestar personal i social dels infants i dels
- 25 adolescents. Especialment, fomentar la lluita contra el maltractament i l'abús sexual a la infàn-
- 26 cia i l'adolescència.
- 27
- 28 -Impulsar mesures per tal de prevenir i lluitar contra els maltractaments a les persones grans,
- 29 tant en l'àmbit familiar com en l'àmbit institucional.
- 30
- 31 -Potenciar la participació ciutadana en el sistema de Serveis Socials i potenciar les entitats del
- 32 Tercer Sector sense ànim de lucre per davant de les empreses mercantils.
- 33

34 **2.4.1) Per una salut pública, universal i de qualitat**

35

36 Entenem la salut com una categoria que va més enllà de l'absència de malaltia i es considera

37 "un estat complet de benestar físic, mental i social".

38

39 Ens pronunciem en defensa del Sistema Nacional de Salut amb tot el seu caràcter conquerit:

40 públic, universal, de qualitat, integral, solidari i d'equitat garantida.

41

42 Considerem que el seu objectiu irrenunciable és el de donar la cobertura i serveis per garantir

43 el dret constitucional de la ciutadania a la protecció de la salut, sense discriminació de cap

44 tipus. I no només en la vessant reparadora o curativa sinó també en les accions de prevenció i

45 promoció de la salut.

- 1 Entenem que la salut és un dret i no una mercaderia, per la qual cosa defensem la universalit-
2 zació de la Sanitat com a prestació no contributiva i dret subjectiu.
3
- 4 Defensem el caràcter públic del Sistema Nacional de Salut, sense “híbrids-mixtos” ni fórmules
5 parasitàries, sempre orientades als beneficis privats.
6
- 7 Exigim la derogació de la Llei 15/97, per a recuperar la Sanitat pública i per acabar amb la pri-
8 vatització. Reivindiquem una Sanitat sense re-pagaments.
9
- 10 La política de salut del Govern de la Generalitat, en especial del conseller Boi Ruiz, ha estat
11 completament lesiva per a la Sanitat pública. En menys de cinc anys hem passat a tenir una
12 Sanitat menys pública, menys universal i menys equitativa, perquè ha impulsat retallades es-
13 tructurals i ideològiques a la Sanitat pública per donar negoci a la privada i canviar el model,
14 sense diàleg i amb absoluta opacitat.
15
- 16 Menys equitativa, amb més diferències territorials, i retallades lineals a tot el sistema que han afec-
17 tat més allò més feble. Sense garanties de temps en llistes d'espera, amb un augment per a visites
18 a especialista i a proves diagnòstiques o a la rehabilitació. Incompliment del temps establert per
19 llei per les 14 intervencions quirúrgiques protegides. 181.000 pacients en espera d'IQ, prop de
20 20.000 esperen entre un i dos anys. Més repagaments de medicaments, competència de l'Estat,
21 no compensat aquí. Moltes persones no poden comprar els medicaments que els recepten.
22
- 23 Menys universal: el Reial Decret Llei 16/2012 del PP ens ha retornat al concepte pre-democràtic
24 de necessitar la condició d'assegurat per a tenir garantida l'assistència sanitària. A Catalunya
25 es va fer l'instrucció 10/2012 per a pal·liar-ho, però no s'ha acabat del tot amb l'exclusió sani-
26 tària. Durant tres anys, multitud d'entitats i col·lectius aplegats a la plataforma La PASUCat ho
27 han estat denunciant. A hores d'ara, encara no s'ha resolt.
28
- 29 Menys pública, perquè el Govern ha dissenyat una estratègia gens improvisada per desmantellar
30 el sistema públic i per afavorir el negoci privat per sobre del bé comú de la salut de les persones.
31 Privatitzar en Sanitat és proporcionar recursos públics a entitats privades amb afany de lucre a fi
32 que prestin serveis sanitaris assistencials que s'haurien de donar en equipaments públics.
33
- 34 EUiA defensem com una prioritat el sistema públic de salut universal, equitatiu i solidari, en
35 base a les següents propostes:
36
- 37 -Més pressupost per als hospitals, primària, salut mental i salut pública.
  - 38
  - 39 -Reversió de les retallades en personal, serveis i CAPs.
  - 40
  - 41 -Reversió de totes les externalitzacions, recuperació dels serveis pel sistema públic.
  - 42
  - 43 -Pla de xoc per a reduir les llistes d'espera.
  - 44
  - 45 -Aturar els plans de trossejament de l'ICS.

1 -Fer complir la carta dels drets i deures dels usuaris de la Sanitat del Departament de Salut
 2 que diu, entre d'altres conceptes, que la ciutadania té dret a accedir a una atenció sanitària de
 3 qualitat en el seu lloc de residència, dret a escollir els professionals i els centres sanitaris, dret
 4 a l'atenció en un temps adequat a la patologia, i dret a conèixer el nivell de qualitat dels centres
 5 de salut.

6
 7 -Política farmacèutica al servei de la salut. La problemàtica envers la malaltia de l'Hepatitis C ha
 8 posat de relleu la necessitat d'establir criteris de fixació de preus perquè els medicaments no
 9 siguin inaccessibles pels malalts.

10
 11 -Incorporar les cures paliatives i l'atenció integral a les situacions de fi de vida com un aspecte
 12 fonamental de l'atenció al pacient. Segons l'últim informe de la SECPAL, prop de 54.000 paci-
 13 ents cada any no reben aquest tipus d'atenció.

14
 15 EUiA se sumarà i donarà tot el suport a la Marea Blanca de Catalunya i a les lluites de cada
 16 localitat i territori en defensa de la sanitat pública.

17 18 **2.4.2) Per una educació pública, laica, inclusiva, en català i de qualitat**

19
 20 La defensa d'un sistema educatiu públic, de qualitat, laic, coeducatiu, en català, inclusiu, equi-
 21 tatiu i democràtic continua sent un dels pilars fonamentals de l'acció política d'Esquerra Unida
 22 i Alternativa. L'educació és un dret fonamental de totes les persones que viuen a Catalunya i es
 23 tracta d'un dels pilars fonamentals de la nostra societat.

24
 25 En l'últim període, l'escola pública ha patit un dels atacs més despietats per part de les políti-
 26 ques neoliberals tant del PP al conjunt de l'estat, com de CDC a Catalunya. La LOMCE, així com
 27 les retallades ideològiques imposades per la Consellera Irene Rigau, primer, i Meritxell Ruiz,
 28 després, han atemptat brutalment contra el dret a l'educació de les classes populars.

29
 30 La Llei del Ministre Wert ha suposat un atac a la cohesió social a través de la llengua, és una
 31 eina que aprofundeix en la fractura social i converteix l'educació en una carrera d'obstacles. La
 32 LOMCE, a més, està pensada per a controlar ideològicament la població i instaura una men-
 33 talitat de l'empresa privada a l'escola pública que situa l'educació al servei dels mercats i del
 34 capitalisme. Profundament preocupant és la desaparició de la democràcia interna i la partici-
 35 pació del conjunt de la comunitat educativa que aquesta Llei del PP vol imposar. Per aquests
 36 motius, la derogació immediata de la LOMCE i l'impuls d'una llei que sorgeixi directament de la
 37 proposta de la comunitat educativa és una de les principals prioritats d'EUiA.

38
 39 Tots aquests atacs han estat dissenyats pel neoliberalisme de PP i CDC per dos motius fo-
 40 namentals: la mobilització de la comunitat educativa organitzada i les polítiques actives en
 41 favor de l'educació pública desplegades pel món local. Les mobilitzacions protagonitzades per
 42 les mareas grogues, els sindicats de classe i d'ensenyament, les plataformes en defensa de
 43 l'educació pública i les associacions d'estudiants s'han posat dempeus en defensa del nostre
 44 sistema educatiu i han evitat, amb molt d'esforç, l'objectiu de convertir l'educació pública en
 45 subsidiària de l'escola privada i concertada.

1 A Catalunya, l'èxit de la Iniciativa Legislativa Popular, de la qual va participar activament EUiA,
2 amb la recollida de 95.000 signatures, tot i el veto del PP de Catalunya i Junts pel Sí al Parla-
3 ment de Catalunya, ha demostrat que és imprescindible un procés de confecció d'una nova Llei
4 d'Educació a Catalunya consensuada amb tots els agents de la comunitat educativa i que es
5 fonamenti sobre quatre pilars bàsics: educació al llarg de la vida, gratuïta, universal i en català.
6 Una nova Llei que, particularment, deixi clar que el diner públic ha d'anar única i exclusiva-
7 ment a l'educació pública. No podem continuar amb les polítiques de subvenció a les escoles
8 privades que competeixen deslleialment amb l'escola pública i desvirtuen el paper subsidiari
9 que originàriament havia de tenir el concert educatiu. Per tant, hem de treballar políticament
10 per aconseguir eliminar la doble xarxa educativa. A més, requerim també un debat consensuat
11 sobre les noves pedagogies i les noves figures educatives que són fonamentals per al bon fun-
12 cionament del sistema educatiu català. El creixement de les escoles amb pedagogia innovadora
13 i de comunitat d'ensenyament o la necessitat de desplegar jurídicament els Instituts Escola com
14 a solució de continuïtat i d'estabilitat dels projectes educatius a les variacions demogràfiques
15 són iniciatives que cal analitzar, tenir en compte i impulsar territorialment, en comptes de cri-
16 minalitzar i obstaculitzar-les com està fent CDC i Junts pel Sí. Així mateix, cal debatre sobre la
17 plataforma Escola Nova Segle XXI i el seu paper en els propers anys en el panorama educatiu.

19 **Propostes d'EUiA en defensa d'una escola pública:**

- 21 -Garantir un finançament públic al nivell de la UE-15 per tenir un sistema públic de qualitat en
22 tots els seus vessants (atenció, ràtios, activitats educatives, menjador, materials...).
- 24 -Unificar el Sistema Públic Educatiu. No oferir nous concerts educatius a la titularitat privada i
25 obrir un procés per incorporar l'escola privada concertada a la titularitat pública.
- 27 -Fer coresponsables a les administracions locals amb les altres administracions en matèria
28 d'educació.
- 30 -Garantir la cultura pública de la laïcitat com a element democràtic, trencant els acords amb el
31 Vaticà i amb el compromís de no obrir nous acords amb altres confessions religioses.
- 33 -Garantir condicions laborals i formatives dignes de la responsabilitat que es demana als col-
34 lectius professionals de l'educació.
- 36 -Garantir els serveis educatius de suport per garantir una veritable escola inclusiva.
- 38 -Garantir la participació dels diversos col·lectius implicats en l'educació, en la concreció i segui-
39 ment de la política educativa pública.
- 41 -Garantir que l'etapa educativa 0-3 sigui de titularitat i gestió pública, amb un decret que reguli
42 la qualitat i faci de l'infant el subjecte de dret a l'educació.
- 44 -Garantir una educació per la igualtat, basada en la coeducació i en contra d'una cultura andro-
45 cèntrica i homòfoba.

1 -Garantir una educació al llarg de la vida.

2

3 -Defensar una escola catalana, arrelada a la realitat del país, que té la llengua catalana com a
4 vehicular de l'aprenentatge i la immersió com a estratègia pedagògica.

5

6 -Garantir criteris pedagògics a les decisions polítiques sobre el sistema educatiu.

7

8 -Elaboració de l'Estatut de la Funció Pública Docent.

9

10 **2.4.3) Universitat i recerca: un sistema d'ensenyament superior** 11 **i de recerca públic, accessible, de qualitat i al servei de la societat**

12

13 **Acord-marc, estabilitat del marc normatiu i recursos per les universitats públiques**

14

15 El sistema universitari necessita una estabilitat normativa i un model d'assignació de recursos
16 que vagin més enllà de la conjuntura política, per tal de dur a terme les seves funcions acadèmi-
17 ques (essencials) i de servei a la societat. Cal un acord en elements bàsics que tingui la majoria
18 més àmplia possible.

19

20 **Propostes:**

21

22 -Promoure un acord d'àmplia base entre les forces polítiques del Parlament de Catalunya per
23 articular un sistema universitari públic de qualitat i millorar el nostre sistema d'educació supe-
24 rior. Aquest acord ha d'establir les bases per a una major cooperació i coordinació entre les
25 universitats, sobretot en relació als mapes de titulacions i de recerca, l'equilibri territorial i la
26 presència acadèmica de Catalunya a nivell internacional.

27

28 -Articular un sistema universitari públic basat en la cooperació entre les universitats més que
29 en la competència entre elles, estimulants l'eficiència en l'ús dels recursos assignats. Definir un
30 sistema adequat de rendició de comptes que permeti conèixer la correcta gestió dels recursos
31 per part de les universitats en ús de la seva autonomia.

32

33 -Derogació de la LOMLOU i substitució per una nova llei orgànica, resultat de treballs amb par-
34 ticipació de la comunitat universitària.

35

36 -Inversió pública en el sistema universitari públic del 2% del PIB, liquidació del deute amb la
37 Generalitat i eliminació del finançament públic a universitats privades.

38

39 -Creació d'una comissió per a l'elaboració d'una nova Llei Orgànica d'universitats.

40

41

42 **El model social d'universitat**

43

44 L'objectiu de la universitat pública ha de ser la contribució al progrés de la societat a través de
45 les funcions de docència i recerca. Propostes:

1 -Impulsar una major integració dels estudis tècnics de la formació professional, els estudis uni-
2 versitaris i l'educació secundària, tal com s'ha fet en alguns països europeus.

3
4 -Impulsar les mesures necessàries per acabar amb les situacions de precarietat laboral que vi-
5 uen els col·lectius de PDI i PAS a les universitats públiques, especialment doctorands, post-doc-
6 torands o el fals professorat associat.

7
8 -Adequació de la docència a les necessitats socials i locals, defugint la dependència exclusiva
9 del mercat de treball. Organització de les condicions de treball, en tots els seus nivells, amb
10 perspectiva de gènere.

11
12 -Definició i homogeneïtzació de la carrera científica assegurant l'estabilització i la promoció de
13 joves investigadores i investigadors.

14
15 -Una universitat vinculada amb l'entorn i amb les anteriors etapes educatives, i que incorpori
16 valors com la Cultura de la Pau, la igualtat de gènere, la solidaritat i la sostenibilitat.

17 18 **El govern de les universitats públiques**

19
20 Clarificar les funcions dels òrgans de govern de les universitats, com el paper del Consell de
21 Govern i del Claustre, així com el paper del rector o la rectora i la responsabilitat de gerència,
22 tendint a una professionalització de la gestió i un autogovern democràtic.

23
24 Millorar la participació de l'estudiantat i de les organitzacions sindicals en els òrgans depen-
25 dents de la Generalitat, com el Consell Interuniversitari de Catalunya (CIC) o el Consell d'Estu-
26 diants de les Universitats de Catalunya (CEUCAT).

27
28 Autonomia universitària respecte els interessos polítics i econòmics privats, amb uns òrgans de
29 govern col·legiats, transparents i amb funcions clares i diferenciades entre ells, i un funciona-
30 ment democràtic on participin tots els sectors de la universitat.

31 32 **L'accés universal**

33
34 Garantir l'accés universal a la universitat. Derogació de l'increment de les taxes universitàries.
35 Augmentar el nombre de beques i derogar els augments de preus fins a arribar als nivells de
36 2011, amb l'objectiu estratègic d'avançar cap a la gratuïtat real de les primeres matrícules.

37
38 Fins que no s'arribi a la gratuïtat, garantir la igualtat de preus de graus i màsters.

39
40 Garantir que qualsevol canvi en l'estructura dels títols no provocarà encariments del cost de la
41 carrera, per exemple en el cas de noves titulacions de 3 anys de grau i 2 de màster.

42
43 Accés universal a través de la desaparició gradual de les taxes de matrícula, de la garantia
44 d'itineraris lents per estudiants que treballen, de segones convocatòries d'examen i de l'aug-
45 ment fins al 0,25% del PIB de la inversió pública en beques (especialment beques salari).

1 El nou model de 3 anys de grau i 2 de màster no pot produir situacions de competència entre
 2 universitats que afectin negativament la qualitat, com podria ser la convivència de títols equiva-
 3 lents de diferent durada.

4
 5 Centrar la responsabilitat del Govern en la determinació dels elements bàsics del model univer-
 6 sitari i dels seus objectius generals, la planificació i coordinació general del mapa universitari
 7 (de docència i de recerca). Aplicar mesures d'estímul a la cooperació interuniversitària i no a la
 8 competència pels recursos entre les universitats.

9 10 **2.4.4) En defensa del dret a un habitatge digne per tothom**

11
 12 Des del 2008 fins l'actualitat, prop de mig milió de famílies han estat desnonades a tot l'estat.
 13 Malgrat tractar-se majoritàriament de desnonaments per execucions hipotecaries, en els últims
 14 anys els desnonaments de lloguer van en augment. A banda d'això, moltes persones s'han
 15 quedat sense casa i amb deutes de per vida, ja que les entitats financeres no els han acceptat
 16 que el retorn de l'habitatge pogués cancel·lar el deute. Cal acabar amb aquesta injustícia i abús
 17 per part de la banca, i retornar l'habitatge a la seva funció social, i no pas ser un instrument
 18 especulatiu per a que uns pocs facin negoci.

19 20 **Aturar els desnonaments**

21
 22 Impulsar els canvis legislatius necessaris per aturar aquesta vulneració de drets flagrant:

23
 24 -Suprimir el "desnonament exprés" donant garanties a les persones llogateres en els procedi-
 25 ments de desnonament.

26
 27 -En el cas de desnonaments de lloguer de petit propietari o propietària, l'Administració haurà
 28 de garantir, abans del llançament, un habitatge de lloguer social per a les famílies en situació de
 29 vulnerabilitat social. En cas de grans propietaris, estaran obligats a oferir un habitatge de lloguer
 30 social pel termini de cinc anys, preferentment en el mateix habitatge.

31 32 **Instaurar la dació en pagament**

33
 34 -Instaurar l'obligatorietat d'acceptar la dació en pagament en procediments d'execució de deu-
 35 tes hipotecaris vinculats a l'habitatge habitual amb alliberament del deute que, teòricament,
 36 pugui sobrepassar el valor de l'habitatge objecte d'execució.

37
 38 -Cal garantir que les persones que signin una dació en pagament relativa a l'habitatge habitual
 39 liquidin la totalitat del deute i tinguin una opció de real·lotjament en lloguer social.

40
 41 -Establir un procediment "de segona oportunitat", ràpid i econòmic que permeti la liquidació i,
 42 si cal, la reducció de tots els deutes que afecten a persones i famílies quan afecten el domicili
 43 habitual. En aquest sentit, cal ampliar a tot l'estat les mesures contingudes en la Llei 24/2015
 44 de mesures urgents per afrontar l'emergència en l'àmbit de l'habitatge i la pobresa energètica,
 45 aprovada al Parlament de Catalunya el passat 29 de juliol.

1 -Alliberar del deute també les persones fiadores, sempre i quan tinguin amb la persona deutora
2 una relació de parentesc o de consanguinitat o afinitat fins a tercer grau.

3

4 **Crear un fons d'habitatge social**

5

6 Per tal de poder fer efectiu el dret a l'habitatge cal crear un parc públic i privat de lloguer que permeti
7 garantir aquest dret constitucional. Aquest Fons d'Habitatge Social (FHS), al qual quedaran adscrits
8 tots els habitatges que actualment gestiona la SAREB així com tots els habitatges de titularitat pú-
9 blica i els que s'adquireixin amb aquestes finalitats, serà gestionat per les CCAA i els ajuntaments,
10 amb la participació d'entitats socials i representatives de les persones afectades i usuàries.

11

12 -Revisar les condicions del rescat de la Banca, de manera que els habitatges buits durant més
13 d'un any pertanyents a les entitats financeres, i especialment de la SAREB, s'incorporin al FSH
14 mitjançant cessió obligatòria, de manera que els habitatges que tenen en estoc es cedeixin per
15 convertir-los en parc social de lloguer de llarga durada, gestionat pel sector públic o per orga-
16 nitzacions sense ànim de lucre.

17

18 -Incloure en el FHS els habitatges buits propietat de persones jurídiques que es considerin
19 grans tenidors d'habitatge.

20

21 -Crear el Registre d'Habitatges Buits, que s'agregarà al de les CCAA i els ajuntaments, per tal de
22 poder conèixer l'estat d'ocupació real del parc d'habitatges i planificar les polítiques públiques.

23

24 -Incentivar la posada en lloguer dels habitatges del parc privat, sobretot dels petits propietaris,
25 establint mesures de foment.

26

27 **Fomentar l'habitatge de lloguer**

28

29 Una nova LAU hauria de considerar el lloguer com una forma habitual i no excepcional d'habi-
30 tatge, i fomentar-lo, tant des del sector públic com del privat. Propostes:

31

32 -Promoure i regular el lloguer a preu social d'habitatges privats, subvencionant la diferència o a
33 canvi d'ajuts a la rehabilitació i avalant el cobrament.

34

35 -Incloure la modificació del preu del lloguer en funció de l'estat dels elements comuns de la fin-
36 ca. La progressiva degradació de les finques hauria de fer revisar a la baixa el preu del lloguer,
37 introduint una valoració periòdica objectiva dels immobles.

38

39 -Regular els pactes de reducció de lloguer de l'habitatge a canvi de millores.

40

41 -Protegir els contractes antics atenent al fet que la inversió inicial ha estat sobradament amor-
42 titzada, per tal de mantenir la població gran als barris més antics.

43

44 -Introduir la pròrroga automàtica o la cessió de contracte, amb actualitzacions del lloguer en
45 funció de l'IPC i de la valoració objectiva de les finques.

2.4.5) Diversitat funcional i autonomia personal

Esquerra Unida i Alternativa entenem que les persones amb discapacitat són subjecte de drets: tenen els mateixos drets i les mateixes obligacions que la resta de ciutadans i ciutadanes.

Per això és imprescindible treballar perquè tinguin les mateixes condicions per poder exercir-los. Dignitat, autonomia personal, no discriminació i igualtat d'oportunitats. Les persones han de ser valorades per les seves capacitats humanes i personals, per damunt de les seves limitacions, discapacitats i diversitats funcionals. Aquesta és la nostra premissa en la defensa d'una societat més integradora i socialment més justa.

El dret a l'educació sigui quina sigui la seva modalitat; defensem l'escola per a tothom, garantint el poder escollir l'escola que millor s'ajusti a les seves necessitats per la seva plena inclusió.

El dret al treball per a les persones amb discapacitat com a vehicle d'integració social amb el suport adequat per la seva plena inclusió.

El dret a la participació en la vida pública: les persones amb discapacitat han de participar de manera plena i efectiva en tots els àmbits de la comunitat (política, lleure, cultura); la comunitat ha de tenir en compte la diversitat, l'accessibilitat i el suport que necessiten.

El dret a la igualtat d'oportunitats: dret d'ocupació i formació, dret a la salut -els discapacitats presenten més problemes de salut-, dret a l'habitatge, dret a la cultura i a l'oci.

Defensar la Llei de la promoció de l'autonomia personal i atenció a les persones en situació de dependència (Llei de Dependència) i dotar-la dels recursos suficients per a la seva aplicació per tal que cobreixi tots els graus de dependència.

2.4.6) Reforçar un sistema públic de pensions dignes per a tothom

L'ocupació, la dignitat de les condicions de vida i treball, i el canvi de model productiu són alguns dels objectius a aconseguir per tal de sortir de la crisi econòmica amb més justícia social; una reforma fiscal justa i progressiva, i l'enfortiment del sistema públic de pensions són alguns dels mitjans imprescindibles per assolir-ho.

EUiA ens hem oposat públicament a la reforma de les pensions posada en marxa pel Govern espanyol i que augmenta l'edat de jubilació de 65 a 67 anys, una mesura injusta, innecessària i insolidària, que fa pagar la crisi als treballadors/es; i que cal afegir a l'empitjorament que han patit durant els últims anys d'altres prestacions com la d'invalidesa o la d'Incapacitat Temporal, defraudant les expectatives i historial de cotització d'amplis sectors de la població.

Per a EUiA és insostenible la contínua afirmació que el sistema públic de pensions està en perill. Es tracta d'una afirmació basada en estudis totalment esbiaixats i interessats, publicats pels mateixos Bancs i Caixes, rescatats amb 90.000 milions d'euros dels contribuents. El Go-

1 vern espanyol pretén, una vegada més (igual que ha fet en matèria tributària) recompensar els
2 sectors financers i empresarials que han provocat la situació actual i que la crisi la paguin els
3 treballadors i les treballadores, convencent-los de la necessitat dels plans privats de pensions
4 que, casualment, els permeten obtenir guanys milionaris (2,1% anual sobre el total de cada pla).

5
6 A l'Estat espanyol hi ha més de 4 milions de persones en atur. Per a EUiA, en un moment de
7 destrucció d'ocupació i creixement de l'atur, no és moment d'allargar la vida laboral, sinó de
8 crear ocupació i repartir l'existent, és a dir, treballar menys per a treballar tothom. EUiA insis-
9 teix en la necessitat de reforçar l'estructura d'ingressos del sistema de pensions, en lloc de
10 retallar les prestacions, i a aquest efecte, per tal de garantir la viabilitat i fortalesa del sistema,
11 considerem necessària l'adopció de mesures estructurals de manteniment del sistema, com
12 les següents:

13
14 -Derogar les reformes de pensions de PP i PSOE.

15
16 -Increment de la pensió mínima contributiva fins al SMI.

17
18 -Combatre l'economia submergida.

19
20 -Gestionar plans de pensions públics.

21
22 -Garantir un finançament suficient del sistema públic de pensions, plantejant-se un finançament
23 mixt a càrrec dels Pressupostos Generals de l'Estat, i en què la Seguretat Social pugui rebre
24 part dels seus ingressos del sistema tributari.

25 26 **2.5) Defensa dels drets civils i les llibertats democràtiques. No a la** 27 **“Llei Mordassa” i al nou Codi Penal. Una justícia per a tothom, eficaç, i moderna**

28
29 La Llei de seguretat ciutadana, més coneguda com a “Llei Mordassa”, atorga potestat sanciona-
30 dora a l'Executiu i pretén protegir el govern enfront de les protestes i demandes dels moviments
31 socials, reprimint el dret d'expressió i de manifestació de la ciutadania. Aquesta Llei, aprovada
32 sense consens parlamentari, posa en risc la llibertat d'informació i la protesta pacífica, atorga
33 més poder a les forces de seguretat, limita les garanties de la ciutadania per defensar els seus
34 drets i posa en risc els drets de llibertat d'expressió i reunió pacífica. Per tot això, proposem
35 derogar-la immediatament.

36
37 EUiA entén que la seguretat de les persones cal abordar-la amb una perspectiva global, en
38 termes de seguretat econòmica, alimentària, de salut, mediambiental, personal, política i comu-
39 nitària, respectant els drets humans i les llibertats fonamentals, i garantint el control democràtic
40 i judicial de l'actuació dels cossos de seguretat i prestar especial atenció a la prevenció i antici-
41 pació de conflictes, atenent a les causes de la inseguretat i no solament als efectes.

42
43 Proposem derogar tots els aspectes regressius de l'última reforma del Codi Penal, per exemple,
44 suprimir la presó permanent revisable, que de facto suposa una cadena perpètua revisable, i
45 al mateix temps, cal endurir les penes dels delictes que atempten contra interessos col·lectius:

1 delictes contra els drets dels treballadors i les treballadores, delictes contra la hisenda pública i
 2 contra la Seguretat Social o delictes contra el medi ambient, entre d'altres.

3
 4 Cal voluntat política per donar un nou impuls a la Justícia, despolititzant-la, posant-la al servei
 5 de les persones i fent-la accessible i de proximitat, donant respostes als problemes de la ciutadania,
 6 prestant un servei públic que sigui àgil, eficaç i modern que, entre altres coses, garanteixi
 7 el compliment de la tutela judicial efectiva.

8 9 **2.6) Una Administració Pública oberta i transparent** 10 **al servei de la ciutadania. Lluita contra la corrupció**

11
 12 Els efectes dels infinits casos de corrupció, com és el cas dels casos Millet, Pretòria, Pujol,
 13 Nóos i Gürtel, entre d'altres, han despertat una comprensible indignació ciutadana. Davant
 14 d'això, EUiA manifestem la nostra disposició a modificar tot allò que pugui establir 'tallafocs'
 15 que impedeixin la corrupció econòmica i política, i garanteixin un funcionament transparent de
 16 les administracions públiques al servei de la ciutadania.

17
 18 L'aprofundiment de la radicalitat democràtica no es pot quedar als despatxos de les administra-
 19 cions, sinó que s'ha d'obrir camí a tota la societat i en especial en el seu àmbit econòmic. Però
 20 la solució no arribarà només per via legislativa.

21
 22 És imprescindible trencar amb el miratge social, cultural, econòmic i polític que ha comportat el
 23 model neoliberal que ha impregnat fins al moll de l'ós la societat, i que ha estès la idea de la ne-
 24 cessitat d'apartar a la política de l'administració de lo públic, amb la finalitat d'eliminar la última
 25 barrera que impedeix que la mà del mercat esclafi les polítiques socials obrint pas al populisme
 26 sense cap mena de control. EUiA plantegem la necessitat de:

27 28 29 **En l'àmbit urbanístic**

30
 31 -Regulació del sòl, partint de la seva utilitat social com a valor a desenvolupar front a un model
 32 merament especulatiu, amb plusvàlues que reverteixin en benefici de la comunitat.

33
 34 -Creació d'una oficina específica de l'Agència Tributària de seguiment de l'activitat urbanística.

35
 36 -Plens poders a la Fiscalia anticorrupció. Potenciar les figures jurídiques de la Sindicatura de
 37 Comptes, l'Oficina Antifrau i de la Sindicatura de Greuges i la seva coordinació.

38
 39 -Procediment d'urgència a les diligències judicials relacionades amb la corrupció política.

40
 41 -Responsabilitat subsidiària per a les Institucions Financeres que col·laborin en ocultació de
 42 béns, evasió de capitals i operacions en paradisos fiscals dels condemnats en delictes vinculats
 43 a la corrupció.

44
 45 -Obligatorietat dels ajuntaments de presentar els seus comptes davant la Sindicatura de

1 Comptes; en cas d'incompliment d'aquestes obligacions no es podrà accedir a cap subven-
2 ció pública.

3
4 -Publicació anual dels informes de la Sindicatura de Comptes.

7 En l'àmbit del bon govern

8
9 -Introduir millores en l'àmbit del bon govern i de supervisió per part de la Sindicatura de Greuges.

10
11 -Limitació de regals i invitacions dels empleats públics.

12
13 -Control social i democràtic de la contractació pública, no només pel que fa a la seva adjudica-
14 ció, sinó també amb mecanismes de seguiment que garanteixin el compliment de les exigènci-
15 es dels plecs de clàusules, tant generals com particulars.

16
17 -Utilització del concepte de baixa temerària social, a efectes d'adjudicació, basat en criteris
18 com qualitat del servei, el compliment del conveni col·lectiu i la normativa laboral o el manteni-
19 ment del volum d'ocupació, entre d'altres.

20
21 -Que aquelles empreses que hagin intervingut en un cas de corrupció degudament acreditat
22 (sigui en via administrativa o penal), quedin automàticament excloses de qualsevol adjudicació
23 de contracte a tot l'estat espanyol. Que no puguin rebre subvencions. Que la durada del període
24 d'exclusió sigui de 30 anys i no desaparegui per un canvi de raó social; l'element de definició
25 seria la composició de l'accionariat i de la direcció operativa de l'empresa; dit d'una altra mane-
26 ra, si conserven els directius, o aquests han canviat, però no ha canviat l'accionariat, la sanció
27 seria vigent encara que canviessin de nom.

28
29 -Registre públic de persones implicades en afers de corrupció. Les persones incloses al mateix,
30 bé per via penal, o bé per via administrativa, estarien subjectes a una inhabilitació de 30 anys
31 per a ocupar càrrecs públics. Les empreses que tinguin càrrecs directius o membres del Consell
32 d'Administració incloses en aquest registre no podran optar a licitacions amb l'Administració, ni
33 rebre cap tipus d'ajut o subvenció pública.

34
35 -Procediments adequats de selecció i formació dels titulars de càrrecs públics que es consi-
36 derin especialment vulnerables a la corrupció, així com, quan s'escaigui, la rotació d'aquestes
37 persones a altres càrrecs.

38
39 -Incompatibilitat dels càrrecs electes (alcaldes/ses, regidors/es) amb l'exercici, per ells/elles o
40 mitjançant substitució, d'activitats privades, incloses les de caràcter professional, siguin per
41 compte propi o sota la dependència o al servei d'entitats o particulars que es relacionin direc-
42 tament amb les quals desenvolupi a la Corporació Municipal.

43
44 -Establir programes específics de participació ciutadana per reforçar el paper de les organitza-
45 cions socials que vulguin fer seguiment de les actuacions urbanístiques municipals.

En l'àmbit de les fundacions

-Mesures encaminades a augmentar la transparència de les entitats i a facilitar l'accés a la informació dels òrgans de control.

-Reforçar els mecanismes que permetin enfortir la funció inspectora del Protectorat.

-Registre dels convenis i/o protocols de cooperació, per part de l'organisme encarregat del registre únic de la Generalitat, signats amb les administracions.

2.7) Viure en igualtat. Feminisme i igualtat de gènere

Esquerra Unida i Alternativa som un moviment sociopolític de l'esquerra transformadora feminista. Ens reivindicuem defensores d'un model de societat antisexista, anticapitalista i antipatriarcal; lluitem contra qualsevol tipus de discriminació sexual i denunciem els efectes de la dominació patriarcal i considerem que l'emancipació de les dones (més de la meitat de la població mundial) és un element fonamental de transformació social.

Treballar per la igualtat de drets real i efectiva entre homes i dones

-Cal introduir continguts curriculars de gènere a la formació inicial i continuada del professorat.

-A treball d'igual valor, igual retribució; així com en l'àmbit de la formació i de la promoció professional dins les empreses.

-Seguiment periòdic de l'estadística sobre aquesta matèria i adopció de mesures legals contra les empreses que discriminin.

-Fer complir la llei i les mesures d'igualtat en les condicions de treball entre homes i dones, lluitant contra la precarietat, la segregació vertical i horitzontal, la sinistralitat i les condicions laborals perjudicials per a la salut i la coresponsabilitat en la cura dels infants.

Per l'eradicació de les violències de gènere

-Compromís amb la feminització dels hàbits socials, culturals i dels poders polítics i econòmics.

-Fer seguiment del compliment de la llei del dret de les dones a eradicar la violència masclista i acompanyar l'aplicació des del teixit associatiu i social als municipis i al Parlament, vigilat que es tinguin els mitjans i pressupostos adequats.

-Garantir el desenvolupament total de la Llei de drets de les dones per a l'eradicació de la violència masclista.

-Establir protocols d'actuació i polítiques de prevenció i resolució de l'assetjament sexual.

1 -Contribuir a fomentar entitats de defensa dels drets de les dones.

2

3 -Participar de la Plataforma Unitària contra les Violències de Gènere i les entitats per la igualtat,
4 i donar suport a la seva extensió local.

5

6 **En defensa dels drets de les dones al propi cos**

7

8 Derogar la reforma de la Llei de salut sexual i reproductiva i d'interrupció voluntària de l'embaràs
9 sobre la imposició a les noies de 16 i 17 anys d'obtenir el consentiment patern o matern, fins i
10 tot en casos de violència.

11

12 Avançar en les garanties legislatives **pels drets sexuals i reproductius** de manera que
13 s'inclogui:

14

15 -L'educació afectiva i sexual en els currículums de l'ensenyament obligatori.

16

17 -La planificació i desenvolupament amb eficàcia de l'accessibilitat als mètodes anticonceptius
18 dins la cartera de serveis de la xarxa pública, tal i com també marca la llei vigent.

19

20 -La millora i garantia de l'accés de les dones a la interrupció voluntària de l'embaràs de forma
21 segura, gratuïta i amb la màxima qualitat, amb les mateixes facilitats i garanties a totes les Co-
22 munitats Autònomes.

23

24 -Impuls de polítiques i iniciatives d'educació sexual i informació sobre la contracepció.

25

26 -Persecució de les organitzacions delictives de tràfic de persones i enduriment del Codi Penal.

27

28 -Mesures de regularització de la residència i mesures d'inserció laboral i social de les persones
29 afectades pel tràfic il·legal amb finalitats d'explotació sexual.

30

31 **2.8) Per una societat lliure d'homofòbia i amb drets per a les persones LGTBI+**

32

33 La realitat social afectiva i sexual és molt més plural i diversa que el binomi home-dona
34 heterosexual. Durant anys de lluita la societat ha avançat en drets d'igualtat de gènere i
35 sexualitat, aconseguint fins i tot la seva plasmació en normes legislatives que no sempre
36 han estat objecte d'una adequada execució i desenvolupament, però encara estem lluny
37 d'aconseguir la igualtat. Esquerra Unida i Alternativa fem una aposta ferma de participació
38 activa en els moviments socials que lluiten per la igualtat i la llibertat d'expressió afectiva
39 i sexual, de dret al propi cos, i veiem necessari impulsar el treball transversal en la socie-
40 tat, front l'ofensiva dels sectors més conservadors, polítics i religiosos contra tot allò que
41 se'n surti del seu model de família tradicional, arribant a conductes d'odi homòfob, de
42 vegades aparentant un catàleg de patologies mèdiques absolutament ideologitzades.
43 EUiA proposem:

44

45 -Reclamar l'aplicació i el compliment ple de la Llei integral contra l'homofòbia.

1 -Crear un pla integral sobre la diversitat sexual.

2
3 -Impulsar en l'associacionisme (especialment juvenil) la formació en diversitat afectiva i sexual,
4 en una perspectiva coeducativa.

5
6 -Acabar amb la concepció de la transsexualitat com a trastorn mental amb el manteniment dels
7 tractaments corresponents a la sanitat pública.

8
9 -Lluitar contra la violència exercida contra el col·lectiu transsexual (transfòbia).

10
11 -Polítiques per construir una Catalunya solidària i en condicions d'igualtat real, sense discrimi-
12 nació per motius de procedència, ètnics, culturals ni tampoc per la seva sexualitat.

13
14 -Combatre el VIH, des de les competències de l'Administració pública i la coordinació amb
15 les ONG._

16 17 **2.9) Joves. Emancipació i autonomia personal**

18
19 EUiA volem una societat on la gent jove tingui les eines que la capacitin per desenvolupar un
20 projecte de vida propi i autònom, superant l'actual precarietat de la seva existència. Una soci-
21 etat on es garanteixi el seu accés a una feina en condicions dignes, a un habitatge adequat i a
22 uns serveis públics de qualitat que responguin als seus drets i interessos en totes les facetes de
23 la seva vida. Entre d'altres, cal destacar:

24
25 - Accedir a la independència residencial.

26
27 - Accés i promoció de la definició d'itineraris laborals coherents i el resseguiment de trajectòries
28 continuades de professionalització. Articulació de mecanismes de suport per tal d'evitar que
29 la situació de crisi doni lloc a una reducció de les oportunitats i a una correlativa rebaixa en les
30 expectatives de desenvolupament professional.

31
32 -Impulsar la Formació Professional, garantint la seva completa gratuïtat i promovent un aug-
33 ment de l'oferta, tant en termes quantitius com també qualitius (més places i més especia-
34 litats formatives).

35
36 -Impulsar projectes de dinamització comunitària i associativa adreçats a joves per fomentar el
37 seu empoderament i desenvolupament personal.

38 39 **2.10) Plena ciutadania i convivència intercultural**

40
41 Vivim en una societat resultat de la convivència entre les cultures locals i les pròpies de les per-
42 sones nouvingudes a casa nostra. EUiA ens refermem en analitzar i tractar els drets i necessi-
43 tats de les persones que tenen origen a altres estats, des d'una perspectiva de classe, cercant
44 la unitat de la classe treballadora més enllà de la seva procedència, amb el reconeixement dels
45 drets de ciutadania, amb el ple exercici de tots els drets i deures en una societat diversa que ha

1 de garantir l'autonomia personal i la igualtat d'oportunitats, i fent polítiques per construir Cata-
2 lunya com un sol poble. I amb aquesta finalitat:

3
4 -Defenseu una legislació que promogui i faciliti la integració social, allunyada del model actual
5 d'estrangeria, basat en el control policial i les expulsions. Per això, cal substituir la Llei d'Estran-
6 geria per una Llei per a la Ciutadania.

7
8 -Dret a la plena ciutadania de qui viu i treballa o vol treballar a Catalunya, amb igualtat de drets i
9 deures per a la població immigrada amb ple accés a uns serveis públics de qualitat per a tothom
10 i polítiques de plena ocupació. Dret al sufragi actiu i passiu.

11
12 -Lluita i penalització contra tota mena de discriminació, contra el racisme i la xenofòbia i en-
13 duriment del Codi Penal per a partits, organitzacions i càrrecs públics que facin apologia del
14 racisme i la xenofòbia.

15
16 -Tancament dels centres d'internament de persones estrangeres (CIEs).

17
18 -Polítiques d'impuls de la interculturalitat com a expressió natural de la convivència i difondre la
19 cultura de les persones immigrades.

20
21 -No a l'obligatorietat d'un permís administratiu de treball per poder guanyar-se la vida. No a la
22 prohibició de residir al país si no es té una autorització administrativa. Permis de treball per a
23 totes les autoritzacions de residència per motiu de reagrupament.

24
25 -Conscienciació i mobilització. Promoure la solidaritat i la diversitat entre la joventut (sigui quin
26 sigui el seu color de pell o origen) i la mobilització antiracista. Impulsar i participar en les mobi-
27 litzacions en favor dels drets de les persones immigrades. Campanyes per denunciar i combatre
28 els mites, les mentides sobre suposats privilegis i avantatges socials pels immigrants.

29
30 -Establir relacions amb associacions de persones immigrades; facilitar la coordinació, el desen-
31 volupament d'activitats, la seva integració a la xarxa associativa i la participació a les activitats
32 i mobilitzacions en defensa dels drets de les persones immigrades.

33 34 **2.11) Territori, sostenibilitat i medi ambient**

35
36 L'objectiu d'EUiA és construir noves polítiques que integrin el concepte d'equitat i justícia ambi-
37 ental, treballar amb la ciutadania des de la proximitat, la informació, la formació, i l'adopció de
38 nous rols. És imprescindible un canvi substancial del model productiu basat en el creixement
39 il·limitat i una reorientació de les activitats econòmiques. Unes relacions sostenibles entre els
40 éssers humans i el medi ambient sobre la idea d'un món de recursos limitats que cal repartir
41 equitativament entre els seus habitants, actuals i futurs, amb solidaritat intergeneracional.

42
43 La bombolla immobiliària als entorns metropolitans i àrees amb valor turístic; els models d'ex-
44 plotació intensiva del territori, des d'una perspectiva especuladora, al voltant d'activitats eco-
45 nòmiques basades en *maquiles* fiscals i laborals com el projecte de Barcelona World, que ge-

neren plusvàlues que no redunden en benefici de la comunitat; suposen un increment de la urbanització per a ús residencial i, per tant, un consum excessiu de sòl, l'abandonament de sòls agrícoles, la sobreexplotació de recursos, l'increment de la mobilitat i la fragmentació i deteriorament dels ecosistemes.

El model territorial que defensem EUiA és un model policèntric articulats sobre un sistema de ciutats de diferents mides, no tot al voltant d'una capital. Cal un reforç dels centres urbans existents, la protecció d'espais de valor ecològic, la promoció del món rural amb una planificació equilibrada basada en la relocalització de determinades activitats professionals i l'aprofitament responsable dels recursos naturals del territori, més enllà del turisme. La degradació dels espais naturals i dels ecosistemes del territori català té com a conseqüència una pèrdua sostinguda de biodiversitat, element clau per a la pròpia supervivència humana. S'han de reforçar els instruments de gestió per a la protecció dels espais naturals i corredors biològics del país amb l'objectiu de protegir els hàbitats de la fauna i flora salvatge, però també s'ha d'actuar contra les causes concretes de la pèrdua de biodiversitat com la degradació dels sòls, la contaminació ambiental o la caça i la pesca excessives, mitjançant la incidència en la legislació. La salut ambiental ha d'esdevenir un element ineludible en l'anàlisi dels impactes de productes, materials i activitats productives, així com un eix fonamental en el desplegament de les polítiques de salut pública. Des d'EUiA entenem que la governança ambiental ha d'incloure els agents socials i institucionals relacionats amb el medi ambient, les seves experiències i els seus coneixements.

L'objectiu que perseguim és el de construir noves polítiques que integrin el concepte d'equitat i justícia ambiental actuant de forma descentralitzada, amb arrel pluralista i de proximitat, que compreguin des de la informació, la formació, l'adopció de nous rols i valors ciutadans fins a la participació real, a l'entorn dels següents eixos:

- Model energètic. Impulsar un model energètic menys depenent i sostenible, que rebutgi l'energia nuclear i defineixi el tancament progressiu de les centrals nuclears. Adopció de mesures tècniques, econòmiques i legislatives orientades a la generació i consum d'energia renovable. Impuls de les cooperatives d'energia. Impuls de la investigació i les primes d'energies renovables, com les diferents tecnologies d'energia solar, amb un suport públic suficient que permeti transitar cap a un model energètic sostenible.

- Aigua. Aposta per la nova cultura de l'aigua i per la gestió pública d'aquest recurs. Cal tenir en compte el cicle de l'aigua en totes les seves etapes, ja que l'aigua i els ecosistemes que la contenen formen un tot únic. Apostem, per tant, per la restitució del bon estat dels ecosistemes com a mecanisme sostenible per assegurar el subministrament d'aigua, en quantitat i qualitat, establint també polítiques de regulació de la demanda. Ens posicionem en contra de cap forma, oberta o encoberta, de transvasament de l'Ebre.

- Residus. Minimitzar la generació de residus, basant-se en l'augment de la responsabilitat dels agents productors, ja sigui mitjançant canvis legislatius, la realització de programes de conscienciació social o la implantació de sistemes de gestió de residus que augmentin la implicació dels generadors. En un segon terme, d'acord amb la jerarquia de gestió de residus, s'apostaria per la reutilització i la valorització material. Posar en marxa la Llei d'envasos.

1 - Medi rural i agricultura. Lluita per la qualitat de l'aire amb els canvis legislatius i socials que
2 garanteixin un canvi del model industrial, energètic i de mobilitat. Planificació territorial per
3 protegir la biodiversitat i impuls de la recuperació rural de finques, masies i fer del sector
4 agrícola i ramader una forma d'introducció de noves formes d'organització de la producció, la
5 distribució i el consum: de proximitat, ecològics, basats en cooperatives, amb responsabilitat
6 social i ecològica.

7
8 Treballar en tasques formatives i de conscienciació sobre qualitat i nivells de contaminació, per-
9 què la resposta social i política al problema sigui proporcional a la seva gravetat.

10
11 - Mobilitat i infraestructures de transport. Desenvolupament d'una proposta integral, en matèria
12 de transport públic que inclogui:

13
14 - Finançament del transport públic que elimini també el finançament públic i incentius fiscals al
15 vehicle privat. Inversió pública en una millora general de tots els aspectes del transport públic:
16 freqüències, seguretat, fiabilitat, confort i capacitat de les xarxes, material rodant i estacions.

17
18 - Aplicar tarifació social en la utilització del transport públic, que el faci accessible a aquella
19 part de la població que està en situació de pobresa o risc d'exclusió social.

20
21 - Planificar la mobilitat "obligada" (feina, estudis, salut...) en tots els seus aspectes i amb
22 preus assequibles. En el cas dels desplaçaments obligats per feina, creació de la figura de
23 gestors/es de la mobilitat en l'àmbit de les empreses grans o de polígon.

24
25 -Crear noves xarxes de Rodalies fora de l'Àrea Metropolitana de Barcelona.

26
27 -Augmentar el transport de les mercaderies en ferrocarril i marítim. Suport al Corredor Me-
28 diterrani de mercaderies.

29
30 -Suprimir l'actual sistema de peatges, que tan sols beneficia les empreses concessionàries,
31 i no estimula ni el transport públic ni la mobilitat sostenible.

32
33

34 **2.12) Defensa dels drets dels consumidors/es**

35
36 EUiA volem afavorir un model de comerç de proximitat, com a factor de cohesió social i enri-
37 quiment de la vida ciutadana. Per això cal vetllar pels drets de les persones consumidores, tot
38 assegurant que els nostres municipis es troben ben abastits comercialment, però sense per-
39 això perjudicar l'ús social de l'espai públic i el territori. I amb aquest objectiu, proposem:

40
41 -Vetllar pels drets dels consumidors i consumidores, i promoure mesures informatives i de cons-
42 cienciació social.

43
44 - Incorporar i promoure a la legislació actual el concepte de "consum responsable i sostenible"
45 com a dret bàsic del consumidor.

- 1 - Potenciar les associacions de consumidors: incrementant la representació de les associaci-
 2 ons de consumidors en els organismes i òrgans de control que afectin a persones consumido-
 3 res i usuàries, així com facilitar el seu accés als mitjans de comunicació de titularitat pública.
 4
 5 - Potenciació del sistema arbitral de consum, també en la seva vessant electrònica, amb més
 6 agilitat i manteniment de totes les garanties jurídiques de les parts.
 7

8 **2.13) El municipalisme del canvi com a motor de la** 9 **transformació social i de la defensa dels drets i serveis públics**

10 Des d'EUiA sempre hem considerat la política municipal com la primera trinxera de les po-
 11 lítiques de transformació social per la seva proximitat amb la ciutadania, especialment en
 12 aquests temps d'emergència social. Els poders econòmics i les dretes que els representen
 13 políticament són plenament conscients de la potencialitat transformadora del municipalis-
 14 me, i per això han intentat ofegar els ajuntaments amb retallades pressupostàries i límits de
 15 despesa no assumibles, així com limitar la seva capacitat política amb lleis que ataquen les
 16 seves competències, com la LRSAL. Encara així, les eleccions del 24 de Maig de 2015 van
 17 suposar un gran revulsiu favorable als interessos de les classes populars, que van donar l'al-
 18 caldia a forces transformadores a grans ciutats com Barcelona, Madrid, Saragossa, Cadis i A
 19 Corunya, entres d'altres. Cal doncs, consolidar aquestes places guanyades a les forces del
 20 bipartidisme, i continuar ampliant la base municipalista de les forces transformadores, des
 21 dels ajuntaments i des d'altres institucions, i sempre amb lluita i mobilització social, estiguem
 22 al govern o a l'oposició.
 23
 24

25 **Les bases polítiques del municipalisme que proposa EUiA**

26 EUiA participa en l'àmbit local de diferents tipus de candidatures municipals, sempre intentant
 27 la màxima unitat confluent, compartint amb d'altres un projecte de transformació per a cada
 28 municipi, i un programa per a l'acció política que, òbviament, ha de ser de consens per a totes
 29 les parts, però que com a mínim ha de tenir presents els següents principis i valors:
 30
 31

32 a) Defensa de l'autonomia local i del principi de subsidiarietat i, en conseqüència, necessitat de
 33 derogació de totes les lleis que ataquen l'autonomia local, com la LRSAL.
 34

35 Els ajuntaments son l'administració més propera a la ciutadania, i han de tenir els mitjans sufi-
 36 cients per poder cobrir aquestes necessitats, sense perjudici de que altres administracions as-
 37 sumeixin allò que els hi pertoca, i no busquin ser finançades pel món local de manera indirecta
 38 per interessos polítics de part.
 39

40 Per tant, cal acabar amb l'austeritat pressupostària, i amb un règim de finançament local que no
 41 permet als municipis respondre adequadament a l'emergència social que vivim.
 42

43 b) Defensa dels serveis públics i de la gestió directa des dels ajuntaments dels béns i serveis
 44 públics, aturant o revertint els processos de privatització o gestió indirecta que s'hagin dut a
 45 terme en el passat. La gestió pública és més eficient i garanteix un millor control democràtic i

1 social dels béns i serveis públics, i major transparència, reduint els espais de coincidència de
2 l'àmbit públic amb interessos privats que vulguin condicionar les polítiques públiques.

3
4 En aquest període estem fent, i continuarem fent, un especial èmfasi en recuperar la gestió
5 pública d'un bé comú com és l'accés a l'aigua potable, un dret humà del qual no volem que
6 la iniciativa privada faci negoci, com de la resta de serveis bàsics que es necessiten per unes
7 condicions de vida dignes.

8
9 c) Uns ajuntaments amb participació directa i amb control democràtic efectiu per part de la
10 ciutadania. Avui hi ha recursos tècnics i polítics a l'abast per poder fer partícip a la ciutadania
11 de moltes decisions dels municipis, i maneres d'obrir els òrgans a la participació real, no formal,
12 en la política municipal.

13
14 d) Unes institucions locals transparents, bel·ligerants amb la corrupció i amb les males pràcti-
15 ques de govern en qualsevol àmbit de la gestió pública.

16
17 e) Una Administració local i supralocal adequada al model territorial propi de Catalunya. Cal
18 transitar de l'eliminació de les Diputacions a la constitució de les Vegueries, com preveu
19 l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, assegurant un sistema d'elecció directa més demo-
20 cràtic que l'actual i, a la vegada, simplificar altres nivells mancomunant serveis i eliminant
21 duplicitats innecessàries.

22 23 **La necessitat d'un espai de trobada del municipalisme del canvi,** 24 **una xarxa de les polítiques transformadores des del món local**

25
26 Si la política municipal és una peça fonamental dels canvis socials, polítics i culturals que vo-
27 lem impulsar, es fa necessària la coordinació de totes aquelles experiències que ja funcionen, i
28 d'aquelles que es volen projectar o arrelar per estendre-les, i aquest espai de trobada no es pot
29 reduir als àmbits de relació entre les forces polítiques del canvi, ni tampoc a les organitzacions
30 municipalistes que estan bàsicament dissenyades sota la lògica institucional i de governança
31 de l'*statu quo* existent.

32
33 Volem un instrument que sigui punta de llança dels canvis constituents des del municipalisme, i
34 que per tant, serveixi per compartir reflexions, per elaborar proposta, però sobretot per generar
35 acció política comuna i marcar agenda en aquells temes vitals pel món local. Un espai d'electes
36 on sigui fàcil participar i sentir-se part, plural com ho són les candidatures municipals de canvi
37 i la diversitat territorial que representen, i basat en objectius programàtics clars i lligats a les
38 necessitats dels municipis.

39 40 **2.14) Per una societat del coneixement i la cultura**

41
42 EUiA considerem que cal articular políticament els instruments d'una hegemonia cultural alterna-
43 tiva que s'oposi a la neoliberal dominant i que impregni la classe treballadora de valors de l'es-
44 querra transformadora. Cal una política cultural que ajudi a entendre que hi ha una altra forma de
45 viure basada en valors de caràcter col·lectiu, de cooperació, de solidaritat, de valors republicans,

1 d'igualtat, justícia, solidaritat, lliure pensament, laïcitat, valors que incloguin la creació artística, la
 2 interculturalitat, la mirada científica, la creativitat, la crítica... La intervenció des del sector públic
 3 garanteix una veritable promoció de la creació, la innovació, a la vegada que del gaudi d'una cultura
 4 alliberadora i lliurepensadora, contrarestant els efectes empobridors del mercat.

5
 6 Així mateix, i des d'una perspectiva transformadora, per a EUiA les polítiques relacionades amb
 7 les Tecnologies de la Informació i la Comunicació (TIC) s'han de plantejar des d'una perspec-
 8 tiva integral, com a eines necessàries per assolir la igualtat i la cohesió social que reclamem,
 9 superadores de l'esclletxa digital, i vàlides per a la generació de proposta cultural alternativa a
 10 la dominant. I per a fer-ho possible, és necessari:

11
 12 -Fomentar polítiques que permetin superar l'esclletxa digital. Cal que les administracions públi-
 13 ques assegurin a la ciutadania recursos formatius i oportunitats per accedir de forma completa
 14 a les TIC.

15
 16 -Garantia del dret a una comunicació digital pública, universal i econòmicament assequible.

17
 18 Desplegament de les infraestructures de telecomunicacions des del sector públic, garantint per
 19 llei la neutralitat de les xarxes, basada en la seva compartició i una implantació efectiva que
 20 garanteixi uns serveis de qualitat i a preus assequibles, tot vetllant per l'equilibri territorial.

21
 22 -Impuls del programari lliure i la cultura lliure començant per les administracions públiques i
 23 desenvolupament de xarxes lliures d'intercomunicació (wifi.net).

24
 25 -Garantir el dret a la llibertat d'expressió i creació. Rebuig de la Llei Sinde, la Llei SOPA i el cànon
 26 digital. Subscrivim la Carta per la Innovació, la Creativitat i l'Accés al Coneixement (2.0.1) que
 27 defineixen els drets de la ciutadania i artistes en l'era digital.

28 29 **Per la producció pública d'uns continguts informatius i d'entreteniment**

30
 31 -Tant per mitjans tradicionals com mitjançant la utilització de les noves tecnologies (Internet,
 32 dispositius mòbils, interactivitat, xarxes socials...) per potenciar les audiències i incentivar la
 33 participació directa de la ciutadania en l'elaboració i difusió de la informació.

34 35 **Cultura**

36
 37 -Contribuir a articular i recuperar el lligam del món de la cultura amb els moviments socials,
 38 el moviment obrer i les seves lluites per generar una renovada cultura transformadora. Amb
 39 aquest objectiu, impulsar la gestió cívica d'equipaments culturals públics de proximitat (casals
 40 de barri, ateneus, centres cívics...), espais de trobada, fàbriques i tallers de creació artística,
 41 conjuntament amb les plataformes i entitats culturals arrelades al territori.

42
 43 -Reconèixer i posar en valor el paper de les dones en la creació i transmissió cultural.

44
 45 -Defensar la cultura i la llengua catalana com a llengua pròpia i vehicle d'inserció i de cohesió

1 social a Catalunya i a d'altres zones de parla catalana i com a llengua vehicular a l'escola, con-
2 tra el fals bilingüisme que relega de nou el català a llengua d'ús privat, sense rellevància social.

3 4 **2.15) Convivència en pau entre els pobles. Solidaritat**

5
6 EUiA ens reclamem de la cultura de la Pau i la defensa dels Drets Humans. Entenem que les
7 polítiques de Cooperació al Desenvolupament, Drets Humans i Pau han de constituir els eixos
8 principals de la política exterior, amb l'horitzó de la reducció de les desigualtats de desenvolupament,
9 i enfocats a la reducció de la pobresa.

10
11 Per fer-ho cal no transigir en el sosteniment d'aquests plantejaments. Els Drets Humans no són
12 negociables: no és possible plantejar que el compliment dels compromisos a l'àmbit dels Drets
13 Humans són subordinables a elements de política econòmica o a altres interessos de la política
14 exterior. I per últim, la creació d'una societat integradora i la promoció de la Pau no s'aconse-
15 gueix mitjançant la preparació per la guerra. Els recursos destinats a l'exèrcit o a les missions
16 militars estrangeres no ens dirigeixen cap a l'objectiu de desterrar la guerra com a eina per
17 resoldre els conflictes internacionals, ans al contrari.

18
19 Un exemple el tenim a l'emergència humanitària entorn al problema dels refugiats, milions de
20 persones refugiades fugint de la guerra i la pobresa necessiten una societat que les respecti
21 com a persones i les aculli en plenitud de drets, mentre l'únic que troben és una custòdia malal-
22 tissa de fronteres i el seu confinament i deportació com si es tractés de terroristes i no de per-
23 sones desitjoses de formar part d'una societat integradora, que els permeti refer la seva vida.

24 25 **EUiA proposem:**

26
27 -Defensa de la Pau, dels Drets Humans i la Justícia Social.

28
29 -Lluita contra la militarització i l'armamentisme.

30
31 -Denúncia de l'hegemonia imperialista dels EEUU i l'OTAN i de les ingerències en països sota
32 l'excusa d'ajuda humanitària amb la subordinació de l'Estat espanyol a aquestes polítiques.

33
34 -Tancament de les instal·lacions de l'escut antimíssils, sortida de l'Estat espanyol de l'OTAN i
35 retorn de les tropes espanyoles estacionades a l'estranger.

36
37 -Dissolució del bloc militar de l'OTAN i respecte a la legalitat internacional.

38
39 -Defensa del dret a l'autodeterminació en la lluita del poble sahrauí per la seva llibertat, sobi-
40 rania i independència nacional. Defensa del dret a un estat propi del poble palestí i ruptura de
41 relacions diplomàtiques amb Israel. Suport i participació a la campanya de Boicot, Sensibilitza-
42 ció i Desinversió (BDS).

43
44 -Defensa del dret del poble cubà a la seva autodeterminació i a dotar-se del sistema polític i
45 econòmic que estimi convenient.

- 1 -Convergir amb les forces socials i polítiques que lluiten per desenvolupar un model social i
- 2 polític alternatiu al capitalisme.
- 3
- 4 -Continuar donant suport a les iniciatives per a la negociació de la pau a Colòmbia que
- 5 promouen les forces del progrés, així com al recentment signat acord entre les FARC i el
- 6 govern colombià.
- 7
- 8 -Ple respecte a la normativa reguladora del Dret d'Asil i Estatut del Refugiat.
- 9
- 10 -Compliment dels compromisos del govern d'acollida de refugiats.
- 11
- 12
- 13
- 14
- 15
- 16
- 17
- 18
- 19
- 20
- 21
- 22
- 23
- 24
- 25
- 26
- 27
- 28
- 29
- 30
- 31
- 32
- 33
- 34
- 35
- 36
- 37
- 38
- 39
- 40
- 41
- 42
- 43
- 44
- 45

EIX 3: PROPOSTES ORGANITZATIVES. QUINA EUiA VOLEM?

3.1) UNA EUiA CAP AL NOU ESPAI

La 6a Assemblea d'EUiA va situar nítidament la idea del «Nou Espai», una aposta per construir amb d'altres aquesta força capaç de sumar per guanyar, una eina per transformar la societat des de l'esquerra. Amb la perspectiva que ens dóna el temps i tot allò que ha succeït en els darrers 4 anys, podem afirmar sense dubte que va ser una proposta encertada.

Òbviament no podem parlar encara del nou espai com una realitat existent, doncs el que s'ha donat en els darrers mesos són bàsicament confluències electorals. Queda molt camí per davant, però és innegable que en aquest període s'han donat passos importants en aquest sentit. Amb els seus encerts i errors, les diferents confluències que hem estat capaços d'articular han rebut un recolzament popular molt important, en alguns casos suficient com per governar, com en el cas de Barcelona; o per ser primera força a les eleccions del 20-D i el 26-J a Catalunya.

Aquestes són realitats que posen de manifest que la idea de «Nou Espai» no tan sols era una necessitat, sinó que ja existeix en la consciència d'amplis sectors de la classe treballadora i capes populars de Catalunya, en el que popularment s'anomena «les confluències». Ara el repte és construir-lo organitzativament, i que aquest respongui als valors i principis que hem definit: un espai català sobirà, compromès amb els valors transformadors, connectat amb altres realitats de l'estat i d'Europa, mobilitzador i propositiu, plural ideològicament i basat en la confluència programàtica, i radicalment democràtic en el seu funcionament.

Estem per tant en millors condicions que quan ho va aprovar la 6a Assemblea, però això per sí sol no garanteix l'èxit. Evidentment, per assolir els nostres objectius cal que el paper d'EUiA sigui determinant en la construcció d'aquest nou espai, i per això hem d'abordar el debat de com fem una EUiA més útil per a la construcció d'aquest subjecte polític que volem hegemònic política i socialment a Catalunya.

En aquest sentit, a les darreres assemblees nacionals, un dels elements que ha generat més consens és el fet de que ens definim com un Moviment Polític i Social. Malgrat això, a la pràctica funcionem més aviat amb paràmetres d'un partit polític clàssic. El repte és que, més enllà de realitzar una encertada diagnosi, siguem capaços de superar les inèrcies de funcionament i aconseguim aplicar amb major diligència les decisions acordades.

Aquest és un element central en l'autocrítica que cal fer. Així com sempre ha estat un debat important a la nostra organització, i hem diagnosticat que EUiA no podria complir amb la funció per la que va néixer si no era capaç d'avançar de forma decidida i inequívoca vers el moviment polític i social, ara és una necessitat peremptòria, que no pot ser ajornada per més temps.

Les transformacions que ha viscut l'escenari polític en els darrers anys no permeten més dilacions. La politització de moltíssimes persones en els darrers anys, a partir del 15-M i els diferents processos que s'han engegat en aquest temps, ha tingut com a element definitori un rebuig a la política «tradicional», allunyada de les reivindicacions, formes de fer i necessitats de la classe

1 treballadora i en la que malauradament ens hem trobat encasellats. Sens dubte una situació
 2 injusta, ja que EUiA ha estat i segueix estant profundament compromesa amb la lluita pels drets
 3 de la classe treballadora, de les capes populars, però no deixa de ser cert que vam néixer amb
 4 l'objectiu de ser un moviment capaç de sumar el conjunt de forces, col·lectius i persones de
 5 l'esquerra per transformar la societat, i és evident que això no ha estat així.

6
 7 Cal aprofitar l'experiència acumulada, tant en allò positiu com pel que fa als dèficits, per avan-
 8 çar amb pas ferm. I en aquest sentit, tots els processos de confluències aporten aprenentatges
 9 molt valuosos que ens ajuden, a més, a superar una de les dificultats amb la que històricament
 10 ens hem trobat en el debat sobre com avançar cap a ser un moviment polític i social, com era
 11 la falta de models, de referents d'èxit en els que referenciar-nos. Perquè més enllà de l'èxit
 12 electoral, les confluències han significat començar a construir espais unitaris, posar a treballar
 13 conjuntament diferents cultures polítiques i maneres de fer amb un objectiu de transformació
 14 social, donant resposta a un clam popular. Queda molt camí per recórrer encara, però ens hem
 15 posat en marxa i ja no ens aturarem.

16
 17 El camí des de les confluències electorals fins arribar a un nou subjecte polític català en comú
 18 no serà senzill. Cal posar d'acord a múltiples actors (no només les organitzacions que han
 19 confluït electoralment), cadascun d'ells amb la seva identitat, visions, experiències, bagatge i
 20 capital polític i social. Aquest nou espai en comú s'ha de configurar com un espai plural i res-
 21 pectuos amb cada organització, col·lectiu o persona que en forma part, que es distingeixi pel
 22 seu caràcter inclusiu (sumar totes les forces i energies) i participatiu (la responsabilitat de ser
 23 part activa en les tasques que corresponen a la mobilització i formació de consciència política
 24 per a la transformació social). Un espai que ha d'elaborar de manera participativa un projecte i
 25 proposta política, i fer-ho de manera col·lectiva i democràtica. Aquesta serà la millor manera de
 26 que es cohesioni, fer-ho entorn a decisions col·lectives.

27
 28 La construcció d'un nou subjecte polític, que és un objectiu compartit per totes les forces que
 29 han compost les diferents confluències, ens el plantejarem com un espai divers i alhora enri-
 30 quidor ideològicament, cohesionat a partir d'un programa comú basat en la radicalitat demo-
 31 cràtica, la lluita contra les desigualtats, la recuperació de les institucions per la majoria social
 32 des dels valors republicans de la llibertat, la igualtat i la fraternitat i en retornar a la ciutadania la
 33 sobirania constituent, on la sobirania sigui decidir sobre el bé comú; un nou espai al qual EUiA
 34 hi contribuirà amb els seus principis, valors i lligams amb les classes treballadores.

35
 36 Un procés que es construeixi des de la base, que creixi amb arrels sòlides que li donin força i
 37 consistència. Hem d'impulsar els espais unitaris arreu, començant per barris i localitats, oberts
 38 a totes les persones que hi vulguin participar, per generar confiança i participació, per desen-
 39 volupar iniciatives de mobilització. Aquest nou subjecte ha d'anar molt més enllà d'un acord
 40 entre organitzacions, i per suposat d'una confluència electoral. Cal un procés de mobilització i
 41 empoderament popular per crear noves estructures i relacions que donin resposta al que la gent
 42 expressa en els processos electorals.

43
 44 Ens caldran grans dosis de generositat, per part de tothom, i practicar amb l'exemple del tre-
 45 ball conjunt, despullats de sectarismes, guanyant dia a dia la legitimitat entre les classes popu-

1 lars. Cap força ha de renunciar al que és i al que representa, ni al seu projecte polític, sinó sumar-lo
2 a un comú denominador cap a una societat basada en el bé comú, la solidaritat i la fraternitat.

3.2) Construir moviment polític i social

3
4
5
6 Com ja hem esmentat anteriorment, EUiA ha d'avançar decididament cap al moviment polític i so-
7 cial, i tots i totes sabem que això no podem fer-ho nosaltres sols/es. Hem de començar a entendre
8 la nostra organització com una part del nou espai que s'està construint. Una part imprescindible,
9 doncs volem i podem aportar-hi elements que han estat i són distintius d'EUiA: gent forjada en
10 les lluites socials, sindicals i veïnals; una cultura organitzativa en la qual hem après a treballar en
11 comú persones i organitzacions provinents de diferents cultures polítiques i fer-ho durant anys,
12 una organització arrelada al territori, que dóna la cara en el conflicte i alhora sap construir propos-
13 tes i fer-ho tant a les mobilitzacions com des de les institucions; una organització que sempre hem
14 mantingut un estret lligam amb el món del treball i les lluites del moviment obrer.

15
16 Però també hem de reconèixer que no n'hi ha hagut prou. Hem de reconèixer que la dinàmica
17 institucional ha pesat de manera excessiva en la nostra acció i ha condicionat la manera d'organit-
18 zar-nos; és una realitat que moltes assemblees de base s'organitzen al voltant del grup municipal,
19 o tenen serioses dificultats per funcionar si aquest no existeix. Com organització ens cal recon-
20 nectar amb el que ha de ser el centre de gravetat d'un moviment polític i social, la presència en
21 el conflicte social i enfortir-nos en ell. Ens cal reconnectar amb la frescor dels moviments socials.

22
23 Això no vol dir que la tasca a les institucions no sigui important, ni molt menys. A Montornès
24 del Vallès, Sentmenat, Olesa de Montserrat o Altafulla, per no posar l'exemple de Barcelona i el
25 canvi que ha suposat que ja no estigui governada pels interessos dels lobbys. Però sense una
26 forta mobilització social que recolzi però també exigeixi, sense ser capaços de desenvolupar
27 un model propi i confrontar-lo amb allò existent amb èxit, no serem capaços de situar aquest
28 treball institucional en una perspectiva de transformació social.

29
30 Fins i tot, una cosa és guanyar eleccions i una altre el poder per guanyar la transformació so-
31 cial. La capacitat d'actuació a les institucions es troba fortament limitada per les cotilles que
32 imposa el sistema, i més encara en els darrers anys amb importants limitacions pressupostàries
33 i competencials; és per tant imprescindible mantenir una estreta connexió entre "l'ànima" insti-
34 tucional i la social, doncs és la única manera de suportar les tensions i contradiccions que les
35 limitacions de la gestió institucional provoquen.

36
37 Per aconseguir-ho ens cal una estreta connexió entre la nostra organització i la base social. En
38 algunes ocasions caiem en una dinàmica que mira massa cap endins, i això ens allunya del que
39 passa al carrer. En un moment en el que estem vivint un canvi d'època, en el que hem d'abor-
40 dar debats que no són senzills i ens provoquen contradiccions, és comú veure's arrossegat a
41 discussions sobre elements identitaris o ideològics que es converteixen en debats interioritzats
42 i auto referencials, que sovint res tenen a veure amb el conflicte social tal i com es produeix en
43 la societat. Ens cal una organització molt més viva, més oberta i permeable als debats, lluites i
44 necessitats del nostre entorn, de les capes populars, que de ben segur ens ajudaran a encertar
45 en les decisions que hem de prendre i el camí que cal agafar.

1 Cal una organització oberta i permeable també a l'hora d'actuar i projectar-nos en el conflicte,
2 en la mobilització i en la proposta, afavorint la interrelació i actuació amb d'altres col·lectius i
3 moviments. Desenvolupar una intervenció social que sigui creadora de consciència col·lectiva i
4 que situï la classe treballadora i els interessos de la majoria social al centre del conflicte.

5
6 Un moviment polític i social que viu la pluralitat ideològica i la diversitat social com una forta-
7 lesa, on conviuen diverses opcions i visions del camp de l'esquerra i on els debats i presa de
8 decisions es fan des d'un profund i constatable procediment democràtic; i que al mateix temps
9 és un espai plenament sobirà, amb capacitat per prendre decisions i amb l'acceptació per part
10 de tots els seus components de les decisions construïdes democràticament.

11
12 Pel que fa a la presa de decisions, un dels elements que cal tenir molt present és el diferent
13 ritme que s'estableix, pel que fa a la informació i la discussió, entre les persones que tenen de-
14 dicació plena (ja sigui institucional o a l'estructura) i el conjunt de l'organització. Cal evitar una
15 dinàmica en la qual els grups institucionals o l'estructura, amb accés més ràpid i complet a la
16 informació, i amb ritmes de gestió diària que obliguen a prendre decisions, acabin de facto pre-
17 nent les decisions que corresponen al conjunt del moviment. Això no vol dir que es caigui en un
18 assemblearisme permanent que resulti poc operatiu. És una tensió dialèctica que cal resoldre,
19 posant especial atenció en el flux d'informació per garantir que aquesta arriba a tothom, i en un
20 escrupolós respecte al mètode democràtic.

21 22 **Radicalitat democràtica**

23
24 Un dels elements que de forma més clara s'ha situat en primer terme en aquest procés de
25 construcció del nou espai ha estat el de la radicalitat democràtica. Molts dels elements que
26 s'han situat sobre la taula ja formaven part del patrimoni polític i la manera d'organitzar-se
27 d'EUiA, encara que en alguns casos no hem desplegat totes les potencialitats. Així mateix,
28 hi ha elements nous que hem començat a integrar, i que haurem de consolidar en el
29 nostre funcionament.

30
31 EUiA sempre s'ha organitzat sota el principi d'una persona un vot, que expressa una con-
32 cepció profundament democràtica. Cal reivindicar aquest principi, alhora que avancem i
33 aprofundim en la democràcia participativa, obrim la nostra organització a totes aquelles
34 persones del nostre entorn generalitzant les assemblees obertes i reforcem els mecanismes
35 d'elaboració col·lectiva.

36
37 Així mateix, hem d'aprofitar les experiències i aprenentatges assolits pel que fa a les xarxes so-
38 cials i noves formes de comunicació, i les possibilitats que ofereixen pel que fa a la participació.
39 Les primàries i els referèndums fa molt temps que formen part de la cultura política d'EUiA, però
40 hem d'adaptar-ne les normes per donar resposta a les necessitats i exigències del moment:
41 primàries obertes a persones que no siguin afiliades a EUiA, participació dels amics i amigues
42 d'EUiA, i fins i tot del conjunt de la ciutadania en alguns aspectes determinats; tot això amb les
43 majors garanties democràtiques i respecte a la proporcionalitat.

44
45 Això no vol dir convertir-se en un moviment assembleari; hi ha elements de la cultura delegativa que

1 donen resposta a la necessitat d'equilibrar la tensió entre un moviment radicalment democràtic i
2 participatiu i alhora suficientment operatiu i executiu. La funció dels òrgans nacionals, per exemple.
3 I al mateix temps cal flexibilitzar les formes de participació tenint en compte que entre els afiliats i
4 afiliades i les persones amigues d'EUiA existeixen diferents nivells de vinculació i compromís.

5
6 També formen part de la nostra cultura el rendiment de comptes i la revocació de càrrecs, tant
7 interns com externs. Si bé la revocació és un element que no hem fet servir fins ara i en una
8 organització que funcioni correctament hauria de ser un recurs molt ocasional, pel que fa al ren-
9 diment de comptes hem de reconèixer que ens queda molt camí per fer. Cal generalitzar molt
10 més la dinàmica de planificació de la feina i el posterior rendiment de comptes.

11 12 **Feminització**

13
14 Esquerra Unida i Alternativa, com a organització que forma part de la societat en la que vivim, no
15 viu exempta de les pràctiques patriarcals. Combatre aquestes pràctiques i feminitzar l'organitza-
16 ció en totes les seves formes és una de les principals apostes per aquest nou cicle que endeguem.

17
18 Si bé a nivell teòric tenim clar que volem la igualtat real entre homes i dones, les nostres pràcti-
19 ques com a organització ens n'allunyen.

20
21 Totes les persones que formem part de l'organització tenim responsabilitats de cura i de vida
22 quotidiana. Però només una part s'hi dedica de manera majoritària. No volem que la part fe-
23 menina de l'organització hagi d'assumir en exclusiva aquestes tasques. Per aconseguir que les
24 dones militin, els homes han de dedicar més temps a les tasques que tradicionalment han dut a
25 terme les dones. Per aconseguir la feminització de l'organització els homes han de perdre part
26 del seus privilegis, coresponsabilitzant-se amb la vida quotidiana.

27
28 Les dones són les que lluiten pels seus drets i per abolir el patriarcat però els homes d'aquesta
29 organització s'han d'implicar en aquesta lluita. Homes i dones som diferents, però això en cap
30 cas pot comportar una desigualtat. És per això que organitzativament tenim una sèrie de reptes
31 per aquest nou període que van molt més enllà d'aconseguir la paritat en els càrrecs directius
32 de l'organització, que també; hem d'aconseguir feminitzar-la.

33
34 Això passa, pel que fa a les reunions, per marcar bé l'horari d'inici i de final, havent enviat
35 prèviament l'ordre del dia i la distribució que hi haurà per temps de cada punt. També s'haurà
36 enviat (sempre que sigui possible) prèviament la informació que es necessita per prendre bé
37 els acords de la reunió, possibilitant reduir el temps en la presentació dels documents i passant
38 directament a la seva discussió.

39
40 De les reunions s'ha d'enviar sempre les actes i els acords presos, possibilitant que si una per-
41 sona no hi pot anar pugui fer-ne el seguiment. A principi del trimestre es farà, dins del possible,
42 el calendari ordinari de les reunions per tal que totes les persones es puguin organitzar i distri-
43 buir el seu temps.

44
45 A nivell local les reunions s'han de fer en l'horari que vagi millor a la majoria, fomentant en la

1 mesura del possible la participació de les dones en les mateixes, si és necessari mitjançant les
2 noves tecnologies.

3
4 Les assemblees locals i els òrgans nacionals també han de tenir prèviament tota la documenta-
5 ció i s'han de realitzar en els horaris que vagin millor a la majoria, sempre tenint en compte les
6 diferents necessitats de les persones, i si es necessita servei de cura de les criatures l'organit-
7 zació se'n farà responsable en la mesura del possible.

8
9 Durant les reunions hi haurà una persona que moderi ajudant a fer complir l'ordre del dia i
10 els temps d'intervenció. La persona que modera ha d'ajudar a que s'utilitzin els temps dins
11 els paràmetres acordats. Totes les persones han de respectar el temps que es dedica a
12 les intervencions.

13
14 Totes les assemblees d'Esquerra Unida i Alternativa duren a terme formació per a totes les per-
15 sones de l'organització en qüestions de gènere, coresponsabilitat, micromasclismes i violència.

16
17 No permetrem cap tipus d'actitud patriarcal, sexista, LGTBIfòbica, violenta o que pugui incen-
18 tivar els micromasclismes.

19
20 Feminitzar vol dir coresponsabilitzar-se, vol dir repensar i tenir present sempre que entre els nos-
21 tres referents polítics i ideològics també hi ha dones. És per això que en la inauguració de noms
22 de locals, quan s'organitzen debats, quan tenim projecció pública, hem de fer visibles les dones.

23
24 Com a indicadors de la feminització d'EUiA hem d'augmentar el número de dones afiliades i
25 simpatitzants a la nostra organització, fomentar i consolidar la paritat en la direcció nacional,
26 càrrecs locals i intermedis i consolidar les llistes cremallera fomentant que no es comenci sem-
27 pre per un home. Totes les organitzacions hauran de nomenar una persona responsable de la
28 feminització d'aquestes.

29 30 **3.3) Adaptacions organitzatives**

31
32 El repte d'avançar cap a ser més moviment polític i social no és tant sols un repte de voluntat política
33 sobre què vol ser EUiA; com deia Gramsci, "les idees no viuen sense organització". Si volem una EUiA
34 més útil per la transformació social ens cal també plantejar-nos quins són els reptes organitzatius i meto-
35 dologia de treball que cal endegar perquè siguin una realitat.

36
37 Cal reforçar les nostres fortaleses i millorar les nostres debilitats. Ens cal una organització que s'estructuri al
38 voltant dels plans de treball de les àrees i les assemblees locals i comarcals. Cal fomentar una cultura basada
39 en l'elaboració col·lectiva d'aquests plans de treball, que alhora impliqui la coresponsabilitat en la seva exe-
40 cució, i sistematitzar la seva avaluació periòdica i modificació quan no es produeixen els objectius plantejats.

41
42 La 7a Assemblea d'EUiA ha de suposar un salt qualitatiu en la manera de treballar, de fer i
43 d'organitzar-nos des de cada assemblea de base fins el Consell Nacional. En aquest sentit, cal
44 posar molt l'accent en la transmissió de la informació a totes i cadascuna de les persones vin-
45 culades a EUiA, i en fer-les partíceps dels debats.

1 Els valors republicans tenen la seva traducció en la conformació de l'organització, el retiment de
2 comptes, la revocació de càrrecs, el codi ètic o que els seus dirigents tinguin un sou en relació
3 al que cobren les classes treballadores, i que hem fixat a la carta financera, i contribueixin al
4 manteniment de l'organització. Però aquest valors també s'han de reflectir en com construïm
5 l'organització, de baix a dalt, i com les decisions dels òrgans es consulten i es validen. És clau
6 per aquesta propera etapa millorar la coordinació entre òrgans i assemblees, entre les assem-
7 blees i els sectors als quals influïm política i socialment. És així com la informació i la comuni-
8 cació dins d'EUiA no quedaran aïllades en els diferents àmbits de responsabilitat o en mans
9 d'especialistes.

10
11 No hi ha fórmules màgiques, però sí sabem que només des de la coresponsabilitat serà
12 possible, i això també implica la necessitat de dotar-nos d'òrgans més àgils, més operatius
13 i més eficients.

14 **Òrgans de direcció**

15 És imprescindible que els òrgans de direcció compleixin de manera efectiva amb la seva tasca
16 de direcció política de l'organització. Per això cal que siguin més àgils, operatius i eficients.
17 Evidentment han de ser representatius de la pluralitat de l'organització, però no poden ser una
18 coordinadora de sensibilitats o d-expressions territorials amb les seves pròpies lògiques.

19 Un primer pas, en conseqüència, és adequar-ne la mida. La realitat actual és que tenim òrgans
20 de direcció massa grans, on sempre hi ha un gran interès per formar-ne part però després l'as-
21 sistència és molt insuficient. El Consell Nacional no hauria d'arribar a les 100 persones, i la resta
22 d'òrgans s'haurien de reduir també en proporció.

23 Els òrgans de direcció tenen també un paper fonamental pel que fa a la planificació de la fei-
24 na. Totes les responsabilitats executives han d'elaborar plans de treball, amb temporalització
25 i criteris d'avaluació, que facilitin el posterior i necessari rendiment de comptes. Uns plans de
26 treball on es distribueixi la feina entre el conjunt de membres dels òrgans. Totes les persones
27 que formin part del Consell Nacional haurien de participar com a mínim en un equip de treball,
28 especialment la part del Consell que és escollida a l'Assemblea Nacional.

29 Cal aprofitar i aprofundir les possibilitats que ens donen els reglaments dels òrgans pel que
30 fa a l'organització dels debats i la feina. Ens hem dotat d'un reglament del Consell Nacional
31 que ofereix la possibilitat de noves dinàmiques de treball, però el funcionament del Consell ha
32 canviat molt poc. Hem de fer un salt qualitatiu en aquest sentit, cercant dinàmiques de debat
33 constructiu i participatiu.